

Πρὸς τὸν κ. Λάμπρο Κτενᾶ

Ἀγαπητὲ κ. Λάμπρο χαίρετε.

Μετὰ λύπης παρακολουθῶ τὴν ὀλομέτωπη ἐπίθεσή σας κατὰ τοῦ εὐτελοῦς προσώπου μου, ποὺ τὸν τελευταῖο καιρὸ μὲ συνεχῶς αὐξανόμενη ἔνταση, δι' ἄλληπαλλήλων φυλλαδίων σας ἐπιχειρεῖτε. Μιὰ ἐπίθεση ὅπως ἀδικαιολόγητη καὶ ἀπρόκλητη, μὲ ἔντονο προσωπικὸ χαρακτήρα, ποὺ μεταχειρίζεται πομπώδεις χαρακτηρισμούς, ὕβρεις, εἰρωνίες, ὑπόνοιες κ.ἄ., στοιχεῖα ποὺ δὲν προσιδιάζουν οὔτε στὸ ὕφος παλαιότερων ἐργασιῶν σας ἐπὶ θεμάτων πίστεως, οὔτε στὸ ἦθος σας ὡς ἀνθρώπου - Χριστιανοῦ - ὀρθοδόξου, ὅπως ἐγὼ τοῦλάχιστον σᾶς γνώρισα!

Θὰ μπορούσε νὰ πεῖ κανεὶς ὅτι κάτι σᾶς συμβαίνει! Κάτι σᾶς ἔχει ἐκνευρίσει, ἀλλὰ καὶ συνάμα φοβίσει καὶ σᾶς ἔχει ἀλλάξει, ὄχι ὅμως πρὸς τὰ βελτίω, ἔτσι ὥστε νὰ μὴν ἐλέγχετε πλέον καλὰ τὶς ἀντιδράσεις σας καὶ νὰ συμπεριφέρεστε σὰν τὸ ἀγρίμι στὸ κλουβί!

Δὲν γνωρίζω τί σᾶς ἐνοχλεῖ τόσο! Ὅμως δὲν νομίζω ὅτι αὐτὸ εἶναι ἢ ἀπὸ μέρους μου δημοσιοποίηση τῆς ἀπὸ 10/3/2007 ἐπιστολῆς μου! Ἄλλωστε ἡ δημοσιοποίηση αὐτῆ ἔγινε μετὰ ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψη τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐπιστολῆς στὸ φυλλάδιό σας «Μὲ σεβασμὸ στὸν Ἅγιο Πατέρα μας» (Πάτρα Μάϊος 2007), στὴ σελ. 40, ὅπου ἐσεῖς ὁ ἴδιος ἀναφερθήκατε σ' αὐτὴν καὶ στὸ «**φρόνημα**» ποὺ κατ' ἐσᾶς διατυπώνεται σ' αὐτὴν, τὸ ὁποῖο χαρακτηρίσατε ὡς «**πόλεμο κατὰ τῆς εἰκόνας τῆς Ἁγίας Τριάδος**» καὶ ἀποδοχὴ τῆς ... «**πλάνης τῶν ὄφρων**»!!!

Συνεπῶς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνοχλεῖστε ἐφόσον ἐσεῖς ὁ ἴδιος προκαλέσατε τὴν δημοσιοποίηση τῆς ἐπιστολῆς μου, ποὺ ἔγινε ἀπὸ μέρους μου (σὲ δύο - τρία ἄτομα ὅπως σᾶς ἔχω ξαναγράψει) πρὸς ἄρση τῆς συκοφαντίας σας κατ' ἐμοῦ ὡς ... «εἰκονομάχου»!

Κατὰ ταῦτα πιστεύω ὅτι ἄλλοι λόγοι σᾶς ὠθοῦν στὸ νὰ γράφετε τὰ «κίτρινα» φυλλάδιά σας, λόγοι εὐρύτεροι μὲ ἐπίδραση ἐπὶ τοῦ χώρου ποὺ ἐκκλησιαστικῶς ἀνήκετε κι ὄχι ἡ ἐπιστολή μου!

Ἐπιπλέον ἔχω τὴν γνώμη (καὶ τὴν ἐκφράζω παρ' ὅλο ποὺ δὲν νομίζω ὅτι σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη μου) ὅτι τέτοιου εἴδους φυλλάδια, ὅπως τὰ τελευταῖα σας, οὔτε στὸν χῶρο ποὺ ἀνήκετε θὰ προσφέρουν κάτι πρὸς ψυχικὴ οἰκοδομή, οὔτε ἐσᾶς θὰ τιμήσουν, οὔτε ἐμένα τὸν ταλαίπωρο (καὶ κατ' ἐσᾶς πεπλανημένο καὶ πεπτωκότα) θὰ διορθώσουν (ἂν ὑποθεθεῖ ὅτι σφάλλω περὶ τὴν πίστιν), διότι οἱ διαστρεβλώσεις, οἱ παραποιήσεις, οἱ ὑπόνοιες καὶ ἡ λάσπη ποτὲ δὲν οἰκοδόμησαν κανένα, οὔτε τίμησαν, οὔτε διόρθωσαν!

Ἐχω τὴν αἴσθηση διαβάζοντας τὰ φυλλάδιά σας, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖτε κἂν νὰ μὲ «διορθώσετε», οὔτε ἐμένα, οὔτε ἄλλους! Ἄν ἐπιθυμούσατε πράγματι τὴν «διόρθωσή» μου, δὲν θὰ διαστρεβλώνατε τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς μου «ψαλιδίζοντάς» τὴν ὅπου σᾶς βόλευε καὶ περιστρέφοντάς τὴν μὲ προλογισμοὺς φράσεων μου - πρὸς ἄλλοῖα νοημοδότησή του - καὶ μὲ συμπεράσματα κατὰ τὸ δοκοῦν! Ἄν ἐπιθυμούσατε τὴν διόρθωσή μου δὲν θὰ χρησιμοποιούσατε οὔτε τὴν ὕβρι, οὔτε τὴν συκοφαντία, οὔτε τὴν ὑπόνοια, οὔτε θὰ ἀνερχόσασταν στὸ βῆμα τοῦ Κριτοῦ ζώντων καὶ νεκρῶν ἀποφασίζοντας τὴν «**αἰώνια κόλασή**» μου (!!!), οὔτε θὰ μὲ κατατάσσατε «**στὴ χώρα των ... Γιαχωβάδων**», οὔτε θὰ μὲ συνδέατε μὲ τον ... «**Εβραϊκὸ ἐγκέφαλο**»! Πολὺ περισσότερο δέ, ἂν σᾶς ἐνδιέφερε ἡ «διόρθωσή» μου, τὰ φυλλάδιά σας θὰ διαπνέονταν ἀπὸ εὐγένεια κι ὄχι ἀπὸ ὑβριστικὸ πνεῦμα, ἀπὸ ἀγαπητικὴ διάθεση κι ὄχι ἀπὸ θυμὸ, ἀπὸ ἀλήθεια κι ὄχι ἀπὸ διαστρεβλωτικὴ μαεστρία!

Ἀλλὰ τὴν ἐσωτερικὴ σας διάθεση καὶ τὶς ἐπιδιώξεις σας γνωρίζει ἐπακριβῶς ὁ Κύριος κι αὐτὸς ἄς κρίνει ὡς Δίκαιος Κριτής!

Ἐγὼ ὁ τάλας τί νὰ πῶ;

Ὅ,τι κι ἂν πῶ βλέπω ὅτι κινδυνεύει νὰ διαστρεβλωθεῖ!

Ἀλλὰ καὶ νὰ σιωπήσω ἐπ' ἄπειρον, ὅπως μέχρι τώρα ἀπέλεξα, ἔναντι τῶν ὅλο καὶ αὐξανόμενων φυλλαδίων σας, πόσο βοηθᾶ στὴν φανέρωση τῆς ἀλήθειας;

Πόσο προστατεύει τοὺς ἀνυποψίαστους ἀναγνώστες σας;

Νομίζω, λοιπόν, ότι κάτι πρέπει να σᾶς ἀπαντήσω, τουλάχιστον στα βασικά σημεία τῶν φυλλαδίων σας, παρότι φοβᾶμαι ὅτι κι αὐτὸ μέλλει νὰ διαστρεβλωθεῖ! Ἐλπίζω ὅμως καὶ στὴν δύναμη τῆς ἀλήθειας γιατί ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστὸς κι αὐτὸς ἄς εἶναι βοηθὸς μου καὶ ρύστης μου! Ἐλπίζω δὲ καὶ στὴν ἐνεργοποίηση τῆς συνειδήσεώς σας, τῆς ἐμφύτου αὐτῆς φωνῆς τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν ὁποία καὶ προσεύχομαι.

Ἀγαπητὲ κ. Λάμπρο!

Σ' ἓνα φυλλάδιό σας κατηγορεῖτε τὴν ἀδελφότητα τῆς Ἰ. Μονῆς μας καθὼς κι ἐμένα προσωπικῶς, ὅτι γίναμε «**φερέφωνα τῆς εἰκονομαχικῆς πλάνης**»!

Σ' ἄλλο σημεῖο μᾶς ἐπαινεῖτε ἐπειδὴ πράγματι ἐπιδεικνύουμε ὅλες τὶς εἰκόνες καὶ δὲν ἀπορρίπτουμε καμμία!

Συγγνώμη, ἀγαπητὲ μου κ. Λάμπρο, ἀλλὰ δὲν κατανοεῖτε ὅτι αὐτὰ εἶναι ἀντιφατικά;

Ἦ μαρτυρεῖτε τὶς ὑποτιθέμενες εἰκονομαχικὲς πράξεις μας, ἢ ἐφόσον, ὅπως κι ἐσεῖς μαρτυρεῖτε, ἔχουμε ὅλες τὶς εἰκόνες, πάντε ἐπιτέλους τὴν συκοφαντία γιὰ «**εἰκονομαχικὴ πλάνη**» καὶ τὰ ὅμοια!!!

Ἄλλοῦ ἀπορεῖτε γιατί ρωτᾶμε τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπισκέπτες μας ἂν εἶδαν ποτὲ κάποιον ἔγγραφο εἰκονομαχικοῦ περιεχομένου τῆς Ἰ. Συνόδου στὴν ὁποία ἀνήκουμε!

Τὶ σᾶς ἐνοχλεῖ αὐτὸ;

Μήπως δὲν ξέρετε ὅτι τέτοιο ἔγγραφο ὄχι μόνο δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἀντιθέτως ὑπάρχουν πολλὰ ἄλλα ποὺ δηλώνουν χρῆση ὄλων τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῶν ἀνεκαθεν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν;

Ἐξάλλου, δὲν σκεφθήκατε ποτὲ ὅτι ἂν ἡ Ἰ. Σύνοδος εἶχε ἔστω καὶ ἓνα ἔγγραφο μὲ εἰκονομαχικὸ περιεχόμενο τὸ ὁποῖο θὰ τὴν καθιστοῦσε ἐνοχη, δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ κάνουμε τὴν «**ἀφελῆ**», ὅπως τὴν χαρακτηρίζετε ἐσεῖς, ἐρώτηση αὐτῆ;

Εἶναι φανερό, λοιπόν, ὅτι ἐνοχλεῖστε διότι μέσα σας γνωρίζετε ὅτι ἡ ἐρώτησή μας αὐτὴ (ἢ ὁποία ἀπευθύνεται ἀδυσώπητα καὶ πρὸς ὅλους καὶ πρωτίστως πρὸς τὴν ἡγεσία τοῦ χώρου σας) δὲν εἶναι καθόλου «ἀφελής»! Ἀντιθέτως εἶναι καίρια καὶ καταλυτικὴ!

Διότι ἡ ἀρμόζουσα ἐκ τῆς πικρῆς γιὰ σᾶς πλὴν ὅμως ὑπαρκτῆς καὶ ἀληθινῆς πραγματικότητας ἀρνητικὴ ἀπάντηση, διαλύει καὶ κονιορτοποιεῖ ὅλη τὴν περὶ δῆθεν «εἰκονομαχίας» θεωρίας σας, ὅπως ἐπίσης γκρεμίζει κι ὅλο τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ἀδικαιολογήτου σχίσματος τοῦ 1995 κι ὅλον τὸν ἀγῶνα σας νὰ συντηρηθεῖ!!!

Μὴν ἐνοχλεῖσθε ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐρώτηση κ. Λάμπρο καὶ πολὺ περισσότερο μὴ κλείνετε τὰ αὐτιά σας στὴν ἀλήθεια ποὺ ἀπαντᾷ: «**OXI, OYDEMA EIKONA APORRIPTEI H SYNODOΣ, KAI OYDNA EIKONOMAXIKO EΓΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΥΠΑΡΧΕΙ**»!!! Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, κι αὐτὴ ἡ ἀλήθεια μπορεῖ νὰ «κατακαύσει» τὸν Διάβολο τοῦ καταραμένου Σχίσματος, ἀγαπητὲ κ. Λάμπρο, ἂν ὅλοι τὴν δεχθοῦμε χωρὶς ἐθελοτυφλότητα! Καὶ μέλλει νὰ τὸν «κατακαύσει» ἂν παύσουν οἱ παρωχημένες καὶ αὐτοαναιρούμενες θεωρίες (στὶς ὁποῖες μετέχετε κι ἐσεῖς) περὶ «εἰκονομαχίας».

Διότι, ἐπιτέλους, τί εἶναι ἡ «εἰκονομαχία»;

Μήπως μία ἀπροσδιόριστη ἔννοια, κατὰ συνθήκην χαρακτηριζομένη ὡς «εἰκονομαχία» (ἐπειδὴ «ἔτσι θέλουν» κάποιοι), τὴν ὁποία παραδόξως θὰ πρέπει νὰ τὴν δεχθοῦμε ὅλοι ὡς τέτοια καὶ ὑποχρεωτικὰ νὰ τὴν ἀποδώσουμε ὡς κατεγνωσμένο «αἰρετικὸ» φρόνημα στὴν Ἰ. Σύνοδο, τόσο ἐπὶ Ἀρχιεπ. Ἀνδρέου ὅσο καὶ τώρα ἐπὶ Ἀρχιεπ. κ. Νικολάου, χωρὶς ἡ Σύνοδος νὰ ἔχει βγάλει «οὔτε ἄχνα», οὔτε ἓνα ἔγγραφο ἀπορρίψεως εἰκόνων, οὔτως ὥστε νὰ δικαιολογηθεῖ τὸ σχίσμα τοῦ 1995 καὶ τὰ «ἀνεκδιήγητα» ἀναθέματα τοῦ 1997;

Ὅχι κ. Λάμπρο, αὐτὸ δὲν γίνεται! Δὲν γίνεται διότι ἡ Ἐκκλησία ἄλλα διδάσκει!

Ἡ πράξη τῆς Ἐκκλησίας μαρτυρεῖ ὅτι γιὰ νὰ εἶναι εἰκονομάχος κάποιος πρέπει πρῶτα νὰ εἰκονομαχήσει «*de facto*» δηλαδή «στὴν πράξη» καὶ βεβαίως ὑπὸ τὴν ἔννοια ποὺ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐνόησε καὶ κατεδίκασε τὴν εἰκονομαχία, δηλαδή ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς ἀπορρίψεως καὶ ἀποβολῆς καὶ καταστροφῆς τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἤτοι ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς ἀρνήσεως τοῦ δόγματος τῆς προσκυνήσεως αὐτῶν, καὶ ὄχι ὑπὸ τὴν ἔννοια ποὺ ὁ κάθε «καλοθελητῆς» ὀνειρεύεται!

Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, συμβεῖ αὐτὸ καὶ ὁ συγκεκριμένος κηρῦξει «*γυμνῆ τῆ κεφαλῆ*» τὴν αἵρεσή του, καὶ πράξει ἐπίσης «*γυμνῆ τῆ κεφαλῆ*» εἰκονομαχικὲς ἐνέργειες, ὥστε νὰ ὑπάρχουν ἀποδείξεις τῆς ἐνοχῆς

του, ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἂν ἐμμένει «ἔργοις καὶ λόγοις» σ' αὐτὰ καὶ συνεχίσει νὰ δρᾷ ὡς εἰκονομάχος τότε καὶ μόνον τότε οἱ πράξεις του (κι ὄχι τοῦ καθενὸς οἱ ὑπόνοιες καὶ οἱ σκοπιμότητες) τὸν ἀποδεικνύουν ὡς εἰκονομάχο καὶ ἡ Ἐκκλησία τὸν καταδικάζει!

Αὐτὸ ἔκανε καὶ στοὺς παλαιοὺς εἰκονομάχους!

Ἐπ' αὐτοῦ οὐδὲν ἕτερον, κι ἂν ἔχετε ἀντίρρηση θεωρῶντας ὅτι τὰ ἀνωτέρω εἶναι λανθασμένα κατηγορεῖστε τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία κι ὄχι ἐμένα, διότι τὰ ἀνωτέρω δὲν εἶναι δικά μου, ἀλλὰ προκύπτουν σαφῶς ἀπὸ τὴν πράξη τῆς Ἐκκλησίας!

Συνεπῶς κ. Λάμπρο, ἂν θέλετε νὰ μιλάτε γιὰ ὑποτιθέμενη εἰκονομαχία τῆς Ἱ. Συνόδου, τῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου κ. Νικολάου - εἴτε ὀλική εἰκονομαχία, εἴτε μερική - καὶ νὰ δικαιολογεῖτε ἔτσι τὴν διακοπὴ κοινωνίας καὶ τὶς ἀντικανονικὲς ἐνέργειες τοῦ κ. Γρηγορίου καὶ τῶν περὶ αὐτῶν πού ἐπέφεραν τὸ σχίσμα τοῦ 1995, θὰ πρέπει πρῶτα νὰ βρεῖτε τὰ ὑποτιθέμενα ἔγγραφα τῆς Ἱ. Συνόδου, εἴτε ἐπὶ Ἀρχιεπ. Ἀνδρέου, εἴτε τώρα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ κηρύττεται «γυμνῆ τῇ κεφαλῇ» εἰκονομαχία, συμφώνως πρὸς τὴν ἀνέκαθεν ἐκκλησιαστικὴ θεώρηση αὐτῆς, ἢ, ἔστω, νὰ ἀπορρίπτεται δι' ἀποφάσεως ἔστω καὶ μία Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μαρτυρήσετε (μὲ ἀποδείξεις, καταγγελίες, μάρτυρες πού νὰ ἀποδεικνύουν, τὸ πότε, ποῦ, πῶς, ὑπὸ ποίων κ.λ.π.) τὶς ὑποτιθέμενες πράξεις εἰκονομαχίας ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅπως δηλαδὴ προβλέπουν σὲ τέτοιες περιπτώσεις οἱ Ἱ. Κανόνες (κι ὄχι ὅπως ἐπιβάλλουν οἱ ἐπιδιώξεις κάποιων), εἰδάλλως ὅ,τι κι ἂν λέτε περὶ ὑπάρξεως εἰκονομαχίας ἀνήκει στὸν χῶρο τῆς φαντασίας, τῆς ὑπονοίας, τῆς πονηρίας, τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς δημαγωγίας!

Ὅμως μὲ δεδομένο ὅτι οὐδεμία εἰκονομαχικὴ πράξη, ἀπόφαση, προτροπὴ, διδαχὴ κ.τ.ὄ. ὑπάρχει στὴν Ἱ. Σύνοδό μας, ἀντιθέτως μάλιστα προτρέπεται διὰ πολλῶν ἢ προσκύνηση ὄλων τῶν ἀνέκαθεν χρησιμοποιουμένων εἰκόνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὰ περὶ εἰκονομαχίας λεγόμενά σας (ὅσο καὶ ἄλλων) χωρὶς νὰ χρειάζεται περαιτέρω ψάξιμο (μὲ «θεολογίες» καὶ ἀμπελοφιλοσοφίες πού ἄναψαν φωτιὰ στὴν Ἐκκλησία καὶ παρέλυσαν τὸν ἅγνὸ ἱερὸ ἀγῶνα της), ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν πραγμάτων μῦθοι **«κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν»** (Τιμ. Β', δ', 3) ἐκείνων πού προσπαθοῦν διὰ βίου νὰ πείσουν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς ὅτι εὐσεβοῦν κατακρίνοντας τοὺς ἄλλους ὡς ἀσεβεῖς, ὅπως εὐστόχως σημειώνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος γράφων: **«πάντες δὲ ἐσμὲν εὐσεβεῖς ἐξ ἑνὸς μόνου, τοῦ καταγινώσκειν ἄλλων ἀσέβειαν»** (Γρηγορίου Θεολόγου Λόγος Β', Ε.Π.Ε., τόμ. 1, σελ. 172).

Δυστυχῶς ὅμως αὐτὸ κάνετε κι ἐσεῖς κ. Λάμπρο ὅταν διαλαλεῖτε ἔγγράφως ὅτι δῆθεν ἡ ἀπὸ 10/3/2007 ἐπιστολή μου πρὸς ἐσᾶς ἔχει «εἰκονομαχικὲς θέσεις»!

Ποῦ τὶς εἶδατε καλὲ μου ἄνθρωπε τὶς «εἰκονομαχικὲς θέσεις»;

Ποῦ, πῶς καὶ πότε ἔγραψα ὅτι μάχομαι ἢ ἀπορρίπτω εἰκόνες;

Ποτέ, πουθενὰ καὶ μὲ κανένα τρόπο!

Κι ἐφόσον πουθενὰ δὲν τὸ γράφω, οὔτε καὶ στὴν πράξη τὸ κάνω - ὅπως κι ἐσεῖς τὸ παραδέχεσθε στὰ φυλλάδιά σας - πῶς «ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ» μὲ παρουσιάζετε ὡς δῆθεν **«εἰκονομάχο»**, πού ἔφθασα μάλιστα καὶ **«στὴ χώρα τῶν Γιαχωβάδων»**;

Λυπᾶμαι! Λυπᾶμαι, διότι μὲ τὴν μέθοδο τοῦ «ψαλιδίσματος» ἀπομονώσατε φράσεις τῆς ἐπιστολῆς μου γιὰ νὰ μὲ ἐμφανίσετε στοὺς ἀναγνώστες σας ὡς ἀπορρίπτοντα εἰκόνες! Ὅμως «ἔστι δίκης ὀφθαλμός, ὅς τὰ πάνθ' ὀρᾷ»!

Ἡ ἐλαχιστότης μου δὲν σᾶς ἔστειλα τῆς ἐπιστολῆς μου ἐκείνη ὡς «μανιφέστο» ἀπορρίψεως εἰκόνων, μακρὰ ἀπὸ ἐμένα κάτι τέτοιο! Κι ὅσο κι ἂν τὴν «μαγειρεύσετε» στὰ φυλλάδιά σας ἐλπίζω στὸν Θεὸ ὅτι ἡ ἀλήθεια θὰ φανεῖ διότι «τὸ ἄδικον οὐκ εὐλογεῖται!»

Στὴν ἐπιστολή μου, ἀγαπητὲ συνάνθρωπε, σᾶς ἐξέθεσα τὴν ἀγωνία μου διότι διεπίστωσα ὅτι θέσεις πού τὸ 1997 ἀναθεματίστηκαν ὑπὸ τῆς Συνόδου τοῦ κ. Γρηγορίου εἶναι θέσεις Ἁγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καθὼς καὶ θέσεις τῆς Ζ' Οἴκουμ. Συνόδου καὶ τῆς Πανορθοδόξου (κι ὄχι Ρωσσοικῆς ὅπως τὴν θέλετε ἐθελουφλῶν ἐσεῖς) Συνόδου τοῦ 1666-67!

Σᾶς παρέθεσα, λοιπόν, αὐτουσιῶς θέσεις τῶν Ἁγίων: Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Νεκταρίου Πενταπόλεως, Γρηγορίου Β' Πάπα Ρώμης, Γερμανοῦ καὶ Ταρασίου Κων/πόλεως, σᾶς παρουσίασα τμήματα ἐκ τῶν πράξεων τῆς Ἁγίας Ζ' Οἴκουμ. Συνόδου, καθὼς καὶ τμήματα τῶν ἀποφάσεων τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου τοῦ 1666, ἡ ὁποία ὄχι μόνο δὲν εἶναι καταδικασμένη ὡς

αίρετική - ληστρική, (όπως ψευδώς και παραπλανητικώς μας την παρουσιάζατε όλοι οί παράγοντες τής Συνόδου του κ. Γρηγορίου τὰ τελευταία χρόνια), ἀλλ' ὅλως ἀντιθέτως εἶναι καὶ ἐπικυρωμένη ἀπὸ τὸν ὀρθοδοξώτατο καὶ μέγα Πατριάρχη τῶν Ἱεροσολύμων Δοσίθεο (1641-†1707), ὡς γενομένη **«καλῶς καὶ νομίμως»** καὶ οὕσα **«ἀδιάβλητος»**. Παρὰ ταῦτα οὔτε πού «ἴδρωσε τὸ αὐτί σας», ἀντίθετα «ἴδρωσε» τὸ χέρι σας ἀπ' τὸ πολὺ γράψιμο ὅτι αὐτὰ πού σᾶς παρουσίασα εἶναι δῆθεν **«εἰκονομαχικὲς θέσεις»** καὶ μάλιστα ὅτι εἶναι δικές μου θέσεις!

Τι νὰ σᾶς πῶ;

Ἀπὸ σᾶς περίμενα ἄλλο ἦθος κι ὄχι αὐτὸ πὸ ἐπιδεικνύετε!

Το νὰ παρουσιάσετε στοὺς ἀνυποψιάστους ἀναγνώστες σᾶς κολοβωμένα κείμενά μου, ἀφοῦ πρῶτα τὰ ἔχετε προλογίσει καταλλήλως ὡς πρὸς τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ σκοποῦ σας νὰ μὲ ἐμφανίσετε ὡς «εἰκονομάχο», εἶναι εὐκόλο καὶ ἴσως νὰ ἔχει καὶ ἐπιτυχία! Τι θὰ κάνετε ὅμως μπροστὰ στὸ βῆμα τοῦ ἀδεκάστου κριτοῦ τοῦ «ετάζοντος νεφροὺς καὶ καρδίας»; Αὐτὸν μπορεῖτε νὰ τὸν ἐξαπατήσετε; Ὁχι!

Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ προσέξετε καὶ ν' ἀλλάξετε στάση, διότι πρέπει νὰ σωθεῖτε καὶ νὰ μὴ χαθεῖ ὁ κόπος τῆς εὐσέβειάς σας!

Ἄλλου στὰ φυλλάδιά σας μᾶς χαρακτηρίζετε **«δειλοὺς ὑποκριτές»** πού **«προσκυνοῦν εἰκόνες τὶς ὁποῖες ταυτόχρονα ξεθεμελιώνουν»**, κι ἄλλου ρωτᾶτε: **«ἂν ἔχουν δίκαιο οἱ ἀναθεματισθέντες τότε πῶς αὐτὸς (ἡ ἐλαχιστότητά μου) ἐπιδεικνύει τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος»;**

Σᾶς ἀπαντῶ ἀπλούστατα, διότι τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι ὄντως ἀπλούστατο!

Πρῶτα - πρῶτα ποτὲ δὲν προσπάθησα νὰ ξεθεμελιώσω κάποια εἰκόνα! Τὸ ξέρετε πολὺ καλά, καὶ καλά θὰ κάνετε νὰ παύσετε τὴν ἀνυπόστατη αὐτὴ κατηγορία! **Κι ἂν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγωνιστεῖτε κατὰ τοῦ ξεθεμελιώματος εἰκόνων, ἄς στραφεῖτε κατὰ τῶν ... «ὑπερικονοφίλων» Ποιμένων τοῦ χώρου σας, πού ... δὲν ἤξεραν πῶς νὰ ἐκφράσουν τὴν ... «εἰκονοφιλία» τους πρὸς τὶς εἰκόνες καὶ ἀποφάσισαν ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος εἶναι τὸ ... σοβάτισμα, τὸ ... κομμάτισμα, τὸ ... ξήλωμα καὶ τὸ ... πέταγμα (!!!) Κι ὅλα αὐτὰ εἰς ... «δόξαν Θεοῦ», καὶ καταισχύνῃ τῶν ... «νεοεικονομάχων»!**

Ὅσο γιὰ τὴν εἰκόνα τοῦ «Συνθρόνου» σᾶς ἀπαντῶ ὅτι ἡ εἰκόνα αὐτὴ ὑπάρχει ἐν χρήσει ἐντὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ αἰώνων, καὶ συνεχίζει νὰ ὑπάρχει μέχρι σήμερα. Γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιεῖται κι ἀπὸ ἐμᾶς ἀλλὰ καὶ γενικῶς ἀπὸ τὴν Σύνοδο, τὸν κλῆρο καὶ τὸν λαὸ τῆς Ἐκκλησίας μας!

Δηλαδὴ ἰσχύει καὶ γι' αὐτὴν τὴν εἰκόνα ὅ,τι ἰσχύει γιὰ ὅλα ὅσα ἡ Ἐκκλησία ἔχει καὶ κρατεῖ στὴν πράξη της, καθότι ἡ Ἐκκλησία ὡς ταμιούχος τῆς Θεῆς Χάριτος γνωρίζει πολὺ καλά τι κάνει! Ἔτσι λοιπὸν ὅ,τι αὐτὴ ἔχει τὸ 'χουμε κι ἐμεῖς κι ὅ,τι αὐτὴ ἀποβάλλει κι ἐμεῖς τὸ ἀποβάλλουμε!

Εἶναι τόσο ἀπλὸ καὶ νομίζω ὅτι θὰ ἔγινε κατανοητὸς!

Ὅμως θὰ πρέπει νὰ διευκρινισθεῖ ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς ὑπάρξεως τῆς συγκεκριμένης εἰκόνας καὶ τῆς χρήσεώς της, τόσο ἀπὸ ἐμᾶς, ὅσο καὶ γενικῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀναιρεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ ἱστορικὴ πραγματικότητα ὅτι ἐν ὀνόματι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ κανονικῶν κι ὄχι παρανόμων ἢ ληστρικών Συνόδων, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἔχει ἀπαγορευθεῖ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔχει χαρακτηριθεῖ ὡς Λατινικὴ ἐπιρροή! (Σύνοδοι τῶν ἐτῶν 1666-67 καὶ 1776).

Τώρα, ἂν μὲ ρωτήσετε, πῶς γίνεται, παραλλήλως, ἐν ὀνόματι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς μία νὰ καταργεῖται κι ἀπὸ τὴν ἄλλη ἢ ἴδια ἡ Ἐκκλησία νὰ μὴν ἐφαρμόζει, στὴν πράξη, αὐτὴν τὴν κατάργηση, ἀλλὰ νὰ διατηρεῖ ἐπὶ αἰῶνες τὴν εἰκόνα αὐτὴ σὲ χρῆση, νομίζω ὅτι τὸ ἐρώτημα δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαντηθεῖ παρὰ μόνον ἂν ἐρευνηθοῦν σὲ βάθος οἱ ἱστορικὲς συγκυρίες καὶ ὑπολογιστοῦν σοβαρῶς οἱ ποιμαντικὲς ἀνάγκες πού διαμόρφωσαν τὴν ἐν λόγῳ Ἐκκλησιαστικὴν πρακτικὴν! Ἡ δική μου ὅμως ἀμάθεια μὲ περιορίζει στὸ νὰ γνωρίζω μόνο ὅτι τέτοια ἐρωτήματα δὲν ἐπιδέχονται πρόχειρες ἀπαντήσεις, τοῦ τύπου: ὅτι οἱ Σύνοδοι αὐτὲς ἦταν ... «ληστρικές», γι' αὐτὸ καὶ προτιμῶ - χωρὶς νὰ αὐτοαναγορευόμην σὲ δικαστὴ καὶ σὲ «Σερίφη» τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πρακτικῆς - νὰ ἀκολουθῶ ἀπεριέργως τὴν μέχρι τώρα πράξη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πού ἐπὶ 342 ἔτη, οὔτε τὶς ἐν λόγῳ Συνόδους καταδίκασε ὡς «αἰρετικές», οὔτε τὴν ἐν λόγῳ εἰκόνα ἀπέβαλλε ἀπὸ τὴν πράξη της!

Ἔχω τὴν πεποίθηση ὅτι ἀκολουθῶντας αὐτὴ τὴν πρακτικὴ εἶμαι ἀσφαλῆς, πολὺ ἀσφαλέστερος ἀπὸ ὅσο θὰ ἦμουν ἂν συνέχιζα νὰ ἀκολουθῶ τὴν δική σας καὶ τοῦ χώρου σας πρακτικὴν, διὰ τῆς ὁποίας (μέσῳ ψευδῶν) μοῦ ἐπιβαλλόταν, νὰ διαφοροποιοῦμαι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τόσα χρόνια πρακτικὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ καταδικάζω (ὅπως ἐσεῖς) ἐκεῖνα πού ἡ Ἐκκλησία δὲν καταδίκασε!

Άλλωστε παρόμοιες περιπτώσεις με την εν λόγω, υπάρχουν πολλές μέσα στην ιστορία της Εκκλησίας κι αν αρχίσουμε να τις «σκαλίζουμε» παριστάνοντας τους υπερακριβολόγους θα φθάσουμε στο σημείο, λ.χ. να «καταδικάσουμε» και τον Άγιο Απόστολο Παύλο που απ' τή μία απέρριπτε την περιτομή κι απ' την άλλη περιέεμε τον Απόστολο Τιμόθεο, όπως επίσης απ' τή μία απέρριπτε τις ιουδαϊκές νομικές διατάξεις κι απ' την άλλη τις τηρούσε ο ίδιος, κάνοντας καθαρμούς και ξυρίσματα των τριχών του μέσα στον Ναό των Ιουδαίων στα Ίεροσόλυμα! (Πρβλ. Πράξ. Ιστ', 3 και Πράξ. ΚΑ', 26).

Πάντως τό να ισχυρισθεῖ κανείς αυτό που ισχυρίζεσθε εσείς και ή Σύνοδοι που ανήκετε, ὅτι, δηλαδή δέν εκπροσωποῦσαν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία οἱ Σύνοδοι τῶν ἐτῶν 1666 καί 1776, αὐτό εἶναι καθαρῆ ἄρνηση τῆς πραγματικότητος!

Διότι, ποιὸν εκπροσωποῦσαν οἱ Τρεῖς Πατριάρχες: Ἀλεξανδρείας Παῖσιος, Ἀντιοχείας Μακάριος καί Μόσχας Ἰωάσαφ (ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο πρῶτοι κατεῖχαν καί τόν τόπο τῶν κωλυμένων ἀπὸ τίς τότε περιστάσεις Πατριαρχῶν Κων/πόλεως Διονυσίου καί Ἱεροσολύμων Νεκταρίου), μαζί με τοὺς ἄλλους ἀρχιερεῖς καί λοιποὺς Πατέρες τῆς Πανορθόδοξου Συνόδου τοῦ 1666-67, ἂν ὄχι τήν Ὁρθόδοξη Ἀνατολική Ἐκκλησία;

Κι ἂν δέν εκπροσωποῦσαν τήν Ὁρθόδοξη Ἀνατολική Ἐκκλησία, ποῦ ἦταν τότε ή Ὁρθόδοξη Ἀνατολική Ἐκκλησία, ποιοὶ ἦταν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς καί ποιὸ τὸ ποιμνιὸ τῆς;

Ἐπίσης, ἂν ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ὁ ἐπικυρώσας ἐν ὀνόματι καί τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς τήν ἐν λόγω Πανορθόδοξη Σύνοδο τοῦ 1666-67 με πατριαρχικὸ του γράμμα κατὰ τὸ 1682, ἂν, λέγω, δέν εκπροσωποῦσε τήν Ὁρθόδοξη Ἀνατολική Ἐκκλησία, ἀλλ' ἦταν «αἰρετικὸς - νεοεικονομάχος - Βισκοβατυανός» ἀφοῦ ἐπεκύρωνε μία ὄχι ὀρθόδοξη ἀλλὰ ληστρική Σύνοδο, στήν ὁποία κατ' ἐσῶς «**ἴσως ὑπῆρχαν καί κάποια στελέχη τῆς νεοεικονομαχικῆς αἰρέσεως τοῦ Βισκοβάτου**» (sic), τότε ποιὸς εἶναι ὁ Δοσίθεος ἐκεῖνος, ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ποῦ τὸ 1672 συνέγραψε τήν περίφημη «Ὁμολογία» τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τήν ὁποία καί βελτιωμένη ἐπανεξέδωσε στὰ 1690 ἐκπροσωπῶν τήν Ὁρθοδοξία ἔναντι τῶν Παπικῶν καί Προτεσταντῶν πρὸς ἀναίρεση τῆς ἀποδιδομένης στὸν Κύριλλο Λούκαρι καλβινίζουσας «ὀμολογίας»;

Ἐπῆρξαν «δύο» Δοσίθεοι Πατριάρχες Ἱεροσολύμων κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸ;

Ἐπιπλέον, ἂν ή Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως (τοῦ καί Οἰκουμενικοῦ) ποῦ ἔγινε τὸ 1776 ἐπὶ Πατριάρχου Σωφρονίου τοῦ Β', ή ὁποία θεωρεῖ τήν ἐν λόγω εἰκόνα ὡς λατινική ἐπιρροή, γράφουσα ὅτι «**ἐκ γὰρ τῶν Λατίνων παρεσέδου τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ**», δέν εκπροσωποῦσε τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλ' ἦταν «αἰρετικὴ - εἰκονομαχική», τότε ποιὸς ἐκπροσωποῦσε κατ' ἐκεῖνο τὸν καιρὸ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία;

Ἐπῆρχε ἄλλο «ὀρθόδοξο» Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ή κάποια ἄλλη τοπική Ἐκκλησία ποῦ ἐκπροσωποῦσε τήν Ὁρθοδοξία;

Κι ἂν ὅλοι αὐτοὶ δέν εκπροσωποῦσαν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλ' ἦσαν «αἰρετικοὶ - εἰκονομάχοι» καί ἄξιοι ἀναθέματος, τότε εσείς κ. Λάμπρο ποῦ ανήκετε σὲ μιὰ Ἐκκλησία ἔχουσα διαδοχὴ πίστεως καί ἱερωσύνης ἀπ' αὐτοὺς τοὺς «αἰρετικούς - εἰκονομάχους» πὼς γίνεται νὰ ἐκπροσωπεῖτε τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπόγονος ὦν «αἰρετικῶν - εἰκονομάχων»;;;

Κι ἂν, τέλος, ὅλοι οἱ προαναφερθέντες ἦσαν «αἰρετικοὶ» καί «εἰκονομάχοι» τότε ποιά «Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία» ἐκπροσωποῦσαν οἱ διάδοχοί τους Ἀρχιερεῖς τῆς Συνόδου τοῦ κ. Γρηγορίου ποῦ τοὺς ἀναθεμάτισαν, καί τί «κῦρος» μποροῦν νὰ ἔχουν τὰ «ἀναθέματα» αὐτῶν τῶν αὐτοπροβαλλομένων ὡς «ὑπερ-εικονοφίλων» οἱ ὁποῖοι ὅμως, κατὰ τὸ δικό σας (ἀλλὰ καί δικό τους) σκεπτικὸ, εἶναι ἀπόγονοι «εἰκονομάχων»;;;

Συγγνώμη ἀγαπητέ, ἀλλὰ αὐτὰ εἶναι αὐτόχρημα «κλαυσίγελας»!

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἔτσι σκέφτεστε καί ἐξακολουθεῖτε νὰ δικαιολογεῖτε τὸ σχίσμα καί τὰ «ἀναθέματα», ἂν θέλετε νὰ εἶστε εἰλικρινῆς ὀφείλετε μαζί με ὅλους τοὺς παράγοντες καί τὸ δυστυχῆς πλήρωμα τοῦ χώρου σας, νὰ ἀποκηρύξετε ἐπισήμως τήν Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδο, διδαχῆς τῆς ὁποίας ἔχετε τὸ 1997 ἀναθεματίσει ὡς αἰρετικές, (ξέρετε τί ἐννοῶ, ἀλλὰ γιὰ αὐτὰ ... «τσιμουδιά» στὰ φυλλάδια σας), νὰ ἀναθεματίσετε τοὺς Ἁγίους: Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό, Θεόδωρο τὸν Στουδίτη, Γρηγόριο Β' Πάπα Ρώμης, Νεκτάριο Πενταπόλεως καί ἄλλους πολλοὺς τῶν ὁποίων τήν διδασκαλία ἀναθεματίσατε, θὰ πρέπει νὰ ἀποκηρύξετε καί νὰ καταδικάσετε ὡς «αἰρετικές» τίς Συνόδους τοῦ 1666 καί 1776, τὸν

Πατριάρχη Δοσίθεο Ἱεροσολύμων, τὸν Μακάριο τὸν Πάτμιο κ.ἄ., καὶ κατόπιν αὐτῶν θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσετε τὸ ψάξιμο μήπως καὶ βρεῖτε ποὺ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ποὺ νὰ μὴν ἔχει μέσα της τὴν διδασκαλία ὅλων τῶν προηγουμένων!

Θὰ πρέπει, δηλαδή, νὰ γυρίσετε πίσω, πρὸ τοῦ κατὰ τὴν θεωρία σας ... «ἀρχι-εικονομάχου» Ἁγίου Γρηγορίου Β΄ Πάπα Ρώμης (τοῦ ὁποίου τὸ κείμενο, ὅσο κι ἂν τὸ «συγυρίσετε» μὲ τις δῆθεν «ἐρμηνεῖες» σας περὶ τοῦ «σκοποῦ» του κ.λ.π., εἶναι τόσο σαφές, ὥστε μόνο κάποιος τελείως παράλογος θὰ μπορούσε νὰ πιστεύσει τις τελείως διαστρεβλωτικὲς αὐτέες «ἐρμηνεῖες»), καὶ πρὸ τῆς Ζ΄ Οἴκουμ. Συνόδου, ὥστε νὰ βρεῖτε διαδοχὴ πίστεως καὶ ἱερωσύνης, καθαρὴ ἀπὸ τὴν ... «νεοεικονομαχία», διότι δὲν συμβιβάζονται ἀγαπητὲ μου αὐτὰ ποὺ κάνατε καὶ συνεχίζετε νὰ κάνετε μὲ ἄλλο τρόπο παρὰ μόνον μ' αὐτόν!

Ἴδου, λοιπόν, ὃ γεννάδες, ἔχετε μπροστὰ σας δουλειὰ πολλή!

Ψάξτε νὰ βρεῖτε ποὺ κρύβεται τόσους αἰῶνες ἡ Ἐκκλησία κι ὅταν τὴν ἀνακαλύψετε εἰδοποιεῖστε κι ἐμᾶς τοὺς ταλαίπωρους!!!

Βεβαίως χαριτολογῶ πικρῶς, ὅμως, δυστυχῶς ἐδῶ φθάσατε τὰ πράγματα μὲ τις ἀκρότητες καὶ τὴν ἐμμονή σας στὴν στεῖρα σκιαμαχία!

Καὶ εἶναι τόσοσ ὁ οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλος σας, ὥστε προξενεῖ ἀπορία τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἔχετε ἀκόμη «ἀναθεματίσει» τὸν ἴδιο τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ (Ἰλεως γενοῦ Κύριε) ὁ ὁποῖος εἶπε γιὰ τὸν Ἄναρχο Πατέρα Του ὅτι: **«Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐώρακατε»** (Ἰωάννου, Ε΄, 37), καί: **«οὐχ ὅτι τὸν Πατέρα τις ἐώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος ἐώρακε τὸν Πατέρα»** (Ἰωάννου, στ΄, 46) καί: **«οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐάν βούλεται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι»** (Ματθ., ια΄, 27), καὶ ὅτι: **«ὁ ἐώρακῶς ἐμὲ ἐώρακε τὸν Πατέρα»** (Ἰω., ιδ΄, 9)!!!

Εὐτυχῶς ποὺ δὲν τὸ κάνατε κι αὐτὸ μέχρι στιγμῆς, ἂν καὶ δὲν θὰ μᾶς παραξένευε πολὺ ἂν στὸ μέλλον ἀκούσουμε ἀπὸ τὸν χῶρο σας νὰ λέγεται ὅτι ἀκόμα καὶ τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιο ἔχει «εἰκονομαχικὲς» φράσεις!!!

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάστασή σας ἀγαπητέ, κι αὐτὴ μᾶς προσγειώνει ἀφοῦ μᾶς θυμίζει πόσο δίκιο εἶχαν οἱ θεοφώτιστοι Πατέρες ὅταν ἐτόνιζαν ὅτι «μείζων πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστὶν ἡ διάκρισις»! Αὐτὴ τὴν ἀρετὴ λοιπὸν ἀναζητεῖστε κι ἐσεῖς καὶ ἴσως ἔτσι παύσετε νὰ βλέπετε παντοῦ **«Βισκοβατιανούς»** καὶ **«ὑποκριτές»** μὲ **«πονηριὰ ἀλεπούς»** καὶ **«μάσκες»**, οἱ ὁποῖοι τάχα **«προσκυνοῦν εἰκόνα τὴν ὁποία ταυτόχρονα ξεθεμελιώνουν»!**

Ὅσο ὅμως ἐξακολουθεῖτε νὰ «βλέπετε» μέσα ἀπὸ τὰ «ματογυάλια» τῆς ἰδεολογίας σας κατὰ τῆς «νεοεικονομαχίας», δὲν θὰ ἀντιλαμβάνεσθε πόσο ἀδιάκριτα κινεῖσθε καὶ μὲ πόσο διαφορετικὰ μέτρα καὶ σταθμὰ ζυγίζετε - κατὰ πῶς σᾶς ἀρέσει - πρόσωπα καὶ πράγματα, οὔτε θὰ καταλάβετε ὅτι ἐμφανίζετε τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία ὡς «ὑποκρίτρια»!

Ὡς παράδειγμα θὰ σᾶς φέρω τὸν Ἅγιο Νεκτάριο, διότι αὐτὸς ὁ Ἅγιος ἀναδεικνύεται ἐκ τῶν πραγμάτων τὸ μέτρο τῆς ἀνειλικρινοῦς στάσεώς σας, ἡ ὁποία μᾶλλον μόνον ὡς ἠθελημένη ὑποκρισία μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ!

Θὰ σᾶς θυμίσω τι γράφατε τὸ περασμένο καλοκαίρι σὲ φυλλάδιό σας γι' αὐτόν:

«Δὲν θεωρῶ τυχαῖο καὶ τὸ ὅτι ὁ διακρινόμενος γιὰ τὴν εὐρυμάθειά του στὴν ὀρθόδοξη θεολογία ἅγιος Νεκτάριος τὸ 1906 ἤγειρε στὴν Αἴγινα ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τοποθέτησε εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τοῦ Ναοῦ τὴν εἰκόνα μὲ τὸν Θεὸν Πατέρα ὡς Παλαιὸ τῶν ἡμερῶν, τὸν Υἱὸν ὡς ἐφανερῶθῃ ἐν σαρκὶ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεράς, κάτωθεν τῆς ὁποίας εἰκόνας ὁ ἅγιος «ὑψωνε τὰ χέρια του στὶς θεοπειθεῖς του ἰκεσίες», ὡς λέγουν οἱ βιογράφοι του». («ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΣ» Πάτρα, Μάϊος 2007, σελ. 10).

Πιο κάτω συμπληρώνετε: **«Διὰ τοῦτο, ὅσοι νομίζουν ἐσφαλμένα, πῶς ὁ ἅγιος ἀρνεῖται στὰ συγγράμματά του ὅτι ὁ Θεὸς Πατὴρ ἐφανίσθηκε στὸν Πρ. Δανιὴλ ὡς Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, ἄς διδαχθοῦν ἀπὸ τὴν διδασκαλία ποὺ ἔγραψε μὲ τὰ ἔργα του ὁ ἅγιος τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα Νεκτάριος».**

Τι γράψατε ἐδῶ;

Ὅτι πάνω ἀπ' ὅλα ἔχουν σημασία τὰ «ἔργα» τοῦ Ἁγίου, δηλαδή τὸ γεγονός ὅτι εἶχε ἐν χρήσει στὸ Μοναστήρι του τὴν ἐν λόγῳ εἰκόνα, γεγονός ποὺ γιὰ τὴν «ζυγαριά» σας ἔχει μεγάλη βαρῦτητα!

Τι λένε όμως τὰ γραπτὰ ἔργα τοῦ Ἁγίου;

«Περὶ τοῦ Ἰεχωβᾶ τοῦ ἀποκαλυφθέντος Θεοῦ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ὅτι ἐστὶν ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ οὐχὶ ὁ Πατήρ... ἅπασαι αἱ θεῖαι ἐμφάνειαι αἱ γινόμεναι κατὰ τὴν Παλαιὰν οἰκονομίαν αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ ἀναφέρονται εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ θεῖον πρόσωπον καὶ ... τὸ ἐν τούτῳ θεῖον πρόσωπον ἐστὶν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ» (*ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΙΕΡΑ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ, Ἐκδόσεις Ρηγοπούλου, σελ. 256*).

Τὸ ἀνωτέρω ἀπόσπασμα σας τὸ εἶχα παραθέσει καὶ στὴν ἀπὸ 10/3/2007 ἐπιστολή μου. Ἐπειδὴ ὅμως μὲ μιὰ φαιδρὴ καὶ ἐθελότυφλη ἐπιχειρηματολογία καὶ μὲ τὴν προσφιλή σας μέθοδο τοῦ «ψαλιδίσματος» προσπαθήσατε νὰ ἰσχυριστεῖτε ὅτι τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ δὲν ἀφορᾷ τὴν περίπτωση τοῦ ΠΑΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ, γράφοντας ὅτι ὁ ἅγιος «**Δέν λέγει ὁ ἀποκαλυφθεὶς ὡς Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν ἦταν ὁ Υἱὸς καὶ ὄχι ὁ Πατήρ**» (*Φυλλάδιο «Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» Πάτρα 2008, σελ. 17*), θὰ σᾶς παραθέσω τώρα ἄλλο ἀπόσπασμα ἔργου τοῦ Ἁγίου, τὸ ὁποῖο σᾶς διαψεύδει!

Γράφει ὁ Ἅγιος Νεκτάριος:

«**Θεὸν οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε... ὁ στίχος οὗτος περιέχει αἰτιολογικὴν ἐπεξήγησιν τοῦ προηγουμένου. Ἀφοῦ δηλονότι ὁ Εὐαγγελιστὴς εἶπεν ὅτι οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τοῦ Σωτῆρος ἐγένετο παροχὴς τοιούτων ἐξόχων δωρεῶν τοῖς πιστεύουσιν αὐτῷ, ἀναφέρει τὴν αἰτίαν· εἶναι δὲ αὕτη, ὅτι οὐδεὶς ποτε ἄνθρωπος ἐώρακε τὸν Θεόν. Ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐνταῦθα περὶ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς θεολογεῖ, περὶ οὗ καὶ ὁ Παῦλος λέγει «οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων εἶδεν οὐδὲ ἰδεῖν δύναται (Α΄ Τιμόθ. στ΄, 16) καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· «οὐδεὶς ἐπιγνώσκει τὸν Πατέρα εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούλητε ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι» (Ματθ. ια΄, 27) καὶ «οὐχ ὅτι τὸν Πατέρα τις ἐώρακε, εἰμὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἐώρακε τὸν Πατέρα» (Ἰωάν. στ΄ 46 καὶ Λουκ. ι΄ 22).**

Ἐξηγῶν δὲ ὁ Ἅγιος τὸ Ἰω. α΄, 18 χωρίο «ὁ Μονογενὴς Υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο» γράφει:

«Ὡστε αὐτὸς (σημ. ὁ Μονογενὴς Υἱὸς) ἦν ὁ ὄφθεις τῷ Ἡσαΐα ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου (Ἡσαΐου στ΄, 1) καὶ τῷ Ἰεζεκιὴλ ἐπὶ Χερουβὶμ καθήμενος (Ἰεζεκ. ι΄, 19) καὶ τῷ Δανιὴλ ὡς παλαιὸς τῶν ἡμερῶν (Δανιὴλ ζ΄, 9) καὶ τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰακώβ καὶ ὅτινι ἐτέρῳ ἁγίῳ ἀνδρὶ καὶ ὁ λαλήσας πρὸς αὐτούς, ἀφοῦ τὸν Θεὸν Πατέρα οὐδεὶς ἐώρακε. Ὁ Εὐαγγελιστὴς θεολογήσας περὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐγνώρισεν ἡμῖν ὅτι οὗτος ἦν ὁ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἀποκαλυφθεὶς Θεός». (*ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Ἐκδ. Νεκτάριος Παναγόπουλος, σελ. 11-12*).

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι κατ' ἐσᾶς «αἰρετικά» κι «ἀναθεματισμένα» διότι λέγουν ὅτι ὁ ὄφθεις σ' ὄλους τοὺς Προφῆτες εἶναι ὁ Υἱός, καθὼς καὶ ὅτι καὶ στὸ Ὅραμα τοῦ Προφ. Δανιὴλ ὁ «Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν» εἶναι ὁ Υἱός, τὸν δὲ Πατέρα «οὐδεὶς ἐώρακεν» κ.λ.π.!

Κι ὅμως, ὅπως παραδόξως τὸν συγγραφέα τους, τὸν Ἅγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως τὸ θεωρεῖτε «**Ἅγιο τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα**», γιατί ὅπως φαίνεται ἡ «ζυγαριά» σας «χάλασε» καὶ δὲν «ζυγίζει» τὸ βάρος τῶν συγγραμμάτων του!

Καὶ τὸ παραδοξότερο εἶναι τὸ ὅτι τὸν Ἅγιο Νεκτάριο ἐν γνώσει σας καὶ θεληματικῶς τὸν «ζυγίζετε» κατ' ἐξακολούθησιν μὲ τὴν «χαλασμένη ζυγαριά» σας, οὕτως ὥστε νὰ μπορεῖτε νὰ δηλώνετε ὅτι παρόλο πὸ ἐγραφε τα ... «αἰρετικά - εἰκονομαχικά» κείμενά του, ἐφ' ὅσον παραλλήλως εἶχε τὴν εἰκόνα τοῦ «Συνθρόνου» στὸ Μοναστήρι του, ἦταν Ὁρθόδοξος!!!

Ὅταν ὅμως «ζυγίζετε» τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀνδρέα ἢ τὸν νῦν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Νικόλαο χρησιμοποιεῖτε ἄλλη «ζυγαριά» πὸ δείχνει ὅτι αὐτοὶ ἔχουν ... «τόνους» εἰκονομαχίας ἐπάνω τους, παρότι τίποτε δὲν ἔγραψαν ἐναντίον καμμιάς εἰκόνας, καὶ παρότι πάντα προσκυνοῦσαν ἀδιακρίτως ὅλες τὶς ὑπάρχουσες εἰκόνες!

Τὴν ἴδια «ζυγαριά» χρησιμοποιεῖτε καὶ γιὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου, κι ἔτσι μὲ ἐμφανίζετε ὡς «ὑποκριτὴ» καὶ μάλιστα μᾶλλον ... «ὑπέρβαρο»!!!

Ὅμως ποιὸς ὑποκρίνεται ἐν προκειμένῳ πορευόμενος μὲ τὸ «ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα» εἶναι φανερό!

Γι' αὐτὸ, καλὲ μου ἄνθρωπε, ἐπιτέλους καταλάβετε τὸ ὅτι ἂν ἦταν ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ Ἅγιοὶ τῆς ὑποκριτῆς καὶ ἐν προκειμένῳ ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, τότε ἴσως ἡ ἐντιμότης σας εἶχε τὸ δικαίωμα, (ἀφοῦ

πρῶτα τοὺς ἀποκήρυσσε ὡς τέτοιους), νὰ χαρακτηρίσει κι ἐμᾶς ὡς «ὑποκριτές», τοὺς «βαδίζοντας ἐπὶ τοῖς ἴχνεσιν αὐτῶν»!

Καὶ κατ' ἀντιστροφήν, ἐφόσον ὑβρίζετε ἐμᾶς ὡς «ὑποκριτές», ὑβρίζετε μοιραίως καὶ τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία καὶ τοὺς Ἁγίους τῆς καὶ τὶς Συνόδους τῆς, ὁπότε ἐσεῖς πρέπει νὰ ἀποκτήσετε τὴν «ἀνδρεία» τοῦ Λέοντος, πετώντας τὴν «μάσκα» πού λέει «γὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου» ὅτι π.χ. «**Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος**» καὶ νὰ ἀποκηρύξετε τοὺς ἐν λόγῳ Ἁγίους καὶ τὶς γνωστὲς Συνόδους ὡς αἰρετικές, καθὼς καὶ τὴν Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία πού τὶς δέχεται ἐπὶ αἰῶνες ὡς ἔγκυρες, παύοντας τὴν «**πονηριὰ τῆς ἀλεπούς**»!!!

Καὶ μὴ σᾶς φαίνονται σκληρὰ καὶ εἰρωνικὰ ὅσα σᾶς γράφω!

Δὲν εἶναι τοῦ δικοῦ μου ἤθους καὶ τρόπου, οὔτε τῆς δικῆς μου λογικῆς, ἀλλὰ τῶν δικῶν σας, ὅπως φαίνονται στὰ φυλλάδιά σας, γι' αὐτὸ καὶ σᾶς μιμήθηκα, ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα, μήπως καὶ «διὰ τῶν ὁμοίων» ἀντιληφθεῖτε τὸ ἀδιέξοδο στὸ ὁποῖο βρίσκεσθε διότι «**ἐν ᾧ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν**» (Ματθ. ζ', 2).

Κάνετε, λοιπόν, καὶ λίγη αὐτοκριτική!

Ρίξτε μιὰ ματιὰ καὶ στὰ «τοῦ οἴκου σας»!

Ζυγίστε ἀμερόληπτα τὰ δεδομένα καὶ θὰ δεῖτε ὅτι ἡ Σύνοδος πού ἀνήκετε ἔχει ἐκτεθεῖ σὲ ἀνεπανόρθωτα αὐτο-ἀδιέξοδη πορεία καθότι βρέθηκε (καὶ συνεχίζει νὰ βρίσκεται) σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν τρόπο πού ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μέχρι τὸ 1995 ἐχειρίζετο τὸ θέμα τῆς εἰκονίσεως τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς ἢ τὸ θέμα τῆς ἐρμηνείας τῶν Προφ. Ὁράσεων κ.ἄ. (τρόπος πού χαρακτηρίζεται ἀπὸ σύνεση καὶ μετριοπάθεια). Ἀντιθέτως ἡ Σύνοδος ὑπὸ τὴν κανονικὴ ἡγεσία τοῦ Ἀρχιεπ. Ἀνδρέου καὶ τοῦ νῦν Ἀρχιεπ. κ. Νικολάου, ἐνεργῶντας πράγματι κατὰ Ποιμαντικὴ μέριμνα μὲ σκοπὸ τὴν οἰκοδομὴ κι ὄχι τὸ γκρέμισμα, ἀπλῶς τηρεῖ τὴν ἴδια στάση πού ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μέσῳ τῶν προκατόχων τῆς παρέλαβε, δηλαδή, οὔτε καμμία εἰκόνα «πέταξε», οὔτε ὅμως διέστρεψε τὴν διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε προσπάθησε ποτὲ νὰ παραστήσει τὸν «δικαστὴ» μεταξὺ τῶν φαινομενικῶς «διαφωνούντων» ἀγιοπατερικῶν ἐρμηνειῶν, οὔτε τὴν Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία ἀλλοίωσε ἐμφανίζοντας κανονικὲς Συνόδους ὡς δῆθεν «ληστρικές»!

Ἴρα κ. Λάμπρο ἐσεῖς «ἀλλάξατε» κι ὄχι ἐμεῖς!

Ἐσεῖς φιλονεικεῖτε μὲ τὴν Ἐκκλησία κι ὄχι ἐμεῖς!

Χαρακτηριστικὸ σημεῖο τῆς φιλονεικίας σας αὐτῆς μὲ τὴν Ἐκκλησία εἶναι καὶ ἡ ἐπίμονη προσπάθειά σας νὰ καταρρίψετε τὸ Χριστολογικὸ θεμέλιο τῆς εἰκονογραφίας.

Γιὰ νὰ τὸ πετύχετε, λοιπόν, αὐτὸ ἰσχυρίζεστε ὅτι ἡ εἰκονογραφία θεμελιώνεται στὴν κατασκευὴ τῶν δύο γλυπτῶν Χερουβὶμ ὑπὸ τοῦ Προφ. Μωϋσέως στὴν Κιβωτὸ τῆς Διαθήκης καθὼς καὶ στὴν ποικίλλη διακόσμηση τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι δηλαδή ἡ εἰκονογραφία κατοχυρώνεται ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν θεία ἐνσάρκωση καὶ ὅτι ἀπὸ τὴν θεία ἐνσάρκωση κατοχυρώνεται μόνο ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ.

Κατηγορεῖτε δὲ καὶ τὴν ἐλαχιστότητά μου ἐπειδὴ σᾶς ἔγραψα ὅτι «**πρὶν τὴν θεία ἐνσάρκωση δὲν κατασκευάζονταν εἰκόνες**» καὶ τονίζετε ὅτι μ' αὐτὸ πού ἔγραψα ἔφθασα «**στὴ χώρα τῶν Γιαχωβάδων**»!!!

Ἐκτὸς αὐτῶν δὲν δέχεστε ἐπίσης ὅτι ὀλόκληρη ἡ εἰκονογραφία ὡς ἐκκλησιαστικὸς θεσμὸς γίνεται «**πρὸς πίστωσιν**» τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. Κατ' ἐσᾶς οὔτε τὸ θεμέλιο τῆς εἰκονογραφίας εἶναι Χριστολογικὸ, οὔτε ἐπίσης ὁ σκοπὸς τῆς! Κατ' ἐσᾶς θεμέλιο Χριστολογικὸ καὶ σκοπὸ Χριστολογικὸ ἔχει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνο ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ καμμία ἄλλη! Ὅμως, ἄραγε, πραγματικὰ δὲν καταλαβαίνετε ἢ παριστάνετε πὼς δῆθεν δὲν καταλαβαίνετε ὅτι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ, πού θεμελιώνει καὶ κατοχυρώνει τὴν εἰκόνισή Του, (ἢ ὁποῖα μὲ τὴ σειρά τῆς βεβαιώνει τὴν πρώτη), ταυτοχρόνως ἀποτελεῖ τὴν κατοχύρωση ὅλων τῶν εἰκόνων, ὅπως κι ὅλης τῆς πίστεώς μας, «**ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ**» (Εφ. β', 20-21), καθότι «**θεμέλιον ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός**» (Κορ. Α', γ', 11);

Κανεὶς δὲν ἀρνεῖται ὅτι καὶ τὰ Χερουβὶμ τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης μποροῦν νὰ λογιστοῦν ὡς εἶδη εἰκόνων! Ἄλλη ὅμως ἦταν ἡ ἔννοια αὐτῶν, ἄλλη ἡ χρῆση τους, ἄλλος ὁ σκοπὸς τους, κι ἄλλο τὸ εἶδος τους, γι' αὐτὸ καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐξομοιωθοῦν, οὔτε νὰ ἐξισωθοῦν μὲ τὶς ἱερὲς εἰκόνες τῆς

Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ! Πολὺ δὲ περισσότερο δὲν σχετίζονται κἂν μὲ τις εἰκόνες τῆς Ἐκκλησίας τὰ διακοσμητικὰ θέματα τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, διὸ καὶ προξενεῖ μεγάλη ἀπορία τὸ γεγονός ὅτι τὰ θεωρεῖτε κι αὐτὰ ὡς «εἰκόνες» καὶ μάλιστα «θεμέλια» τῆς εἰκονογραφίας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ! Μὴν ὑποτιμᾶτε ὅμως τόσο τὴν νοημοσύνη μας, δὲν σᾶς τιμᾷ αὐτὸ! Καὶ πολὺ περισσότερο δὲν σᾶς τιμᾷ τὸ γεγονός ὅτι παρόλο ποὺ ἐξομοιώνετε καὶ ἐξισώνετε τὰ Χερουβὶμ τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης καὶ τὴν διακόσμηση τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος (ζῶα, πουλιά, φυτὰ κ.λ.π.) μὲ τις ἅγιες καὶ προσκυνητὲς εἰκόνες τῶν ἱερῶν προσώπων - ὑποστάσεων ποὺ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει, παρὰ ταῦτα, νομίζω ὅτι οὔτε ἐσεῖς ὁ ἴδιος πιστεύετε αὐτὰ ποὺ γράφατε!

Καὶ τὸ λέω αὐτὸ διότι ἂν σᾶς φέρει κἄποιος ἓνα γλυπτὸ Χερουβὶμ (ἓνα εἶδος ἀγάλματος δηλαδή), ἀκόμη κι ἂν εἶναι «χρυσοτορευτὸ» ὅπως ἦταν ἐκεῖνα τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης, καὶ τὸ θέσει στὴν Ἐκκλησία πρὸς προσκύνηση, θὰ τοῦ πεῖτε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἢ Ὁρθόδοξη δὲν ἐπιτρέπει χρῆση ἀγαλμάτων καὶ δὲν θὰ τὸ προσκυνήσετε.

Τὸ ἴδιο θὰ κάνετε ἐπίσης κι ἂν σᾶς φέρουν νὰ προσκυνήσετε «φοίνικες», «βόες», «λέοντες» κ.λ.π., τὰ ὅποια εἶχε ὁ Ναὸς τοῦ Σολομῶντος, καὶ βεβαίως ὀρθῶς θὰ πράξετε, διότι οὔτε τὰ γλυπτὰ, οὔτε οἱ ἀπεικονίσεις δέντρων καὶ ζώων εἶναι προσκυνητὲς εἰκόνες τῆς Ἐκκλησίας!

Ὅμως, ἐφόσον πράγματι αὐτὰ δὲν εἶναι προσκυνητὲς εἰκόνες τῆς Ἐκκλησίας πῶς μπορεῖ νὰ εὐσταθεῖ ἢ θεωρία σας ὅτι τὰ γλυπτὰ Χερουβὶμ καὶ ἡ διακόσμηση τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος εἶναι τὸ «θεμέλιο» στὸ ὁποῖο ἐδράζεται καὶ κατοχυρώνεται ἡ εἰκονογραφία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία οὔτε κἂν τὰ συμπεριλαμβάνει (ἐννοούμενα καθ' ἑαυτὰ) μέσα στὴν εἰκονογραφία της, εἰς τρόπον ὥστε ἀκόμη κι ἐσεῖς ὁ ἴδιος νὰ μὴ μπορεῖτε νὰ προσκυνήσετε τὸ κατ' ἐσᾶς «θεμέλιο» αὐτό;;;

Ἄλλωστε, πῶς θὰ μπορούσαν αὐτὰ νὰ θεμελιώνουν καὶ κατοχυρώνουν τὴν εἰκονογραφία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν θεία ἐνσάρκωση ὅταν κι αὐτὰ τὰ ἴδια, ὅπως καὶ ὅλα ὅσα εἶχε ἡ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου, ἐξαρτώνταν ἀπὸ τὴν θεία ἐνσάρκωση κι αὐτὴν ἀκριβῶς προετύπωναν ἔχοντάς τὴν ὡς πρωτότυπο;

Νὰ πῶς διατυπώνεται ἡ παραπάνω ἀλήθεια στὸ Ἱ. Πηδάλιο τοῦ Ἁγ. Νικοδήμου, σὲ ὑποσημείωσή του:

«Ἔστι δὲ καὶ τρίτη εἰκὼν, ἣτις λέγεται νοητὴ καὶ συμβολικὴ. Καθὼς ἦτο, πρωτότυπα μὲν τὰ τῆς χάριτος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἀληθείας μυστήρια, εἰκόνες δὲ τούτων τὰ τοῦ παλαιοῦ Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν σύμβολα· καθ' ὃ καὶ ἐν τῷ δοξαστικῷ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας λέγεται, ὅτι ἡ χάρις τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἡ Ἐκκλησία, προὔπεγραψε τὸν τύπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Διότι αὕτη, καθὼς πρωτότυπον καὶ ἀναίτιον, προὔπηρχε τοῦ τύπου τῆς σκηνῆς· ὁ δὲ τύπος ταύτης, ὑστερογενῆς ἦτο τῆς χάριτος· ὄχι κατὰ τὸν χρόνον, ἀλλὰ καθὼς εἰκὼν καὶ αἰτιατόν» (Πηδάλιον σελ. 317).

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς γράφει ὅτι ἡ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου τύπος ἦταν τῆς μελλούσης ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, δηλ. τοῦ Χριστοῦ τὴν ὁποία εἶδε ὁ Προφ. Μωϋσῆς στὸ Ὅρος Σινά, ἀφοῦ εἰσῆλθε στὸν θεῖο γνόφο, καὶ διὰ ὕλης προεικόνισε:

«Ἄρα γὰρ ὁ Μωϋσῆς, πάντων ἀπολυθεὶς τῶν τε ὀρωμένων καὶ τῶν ὀρώντων πραγμάτων τε καὶ νοημάτων καὶ τὴν θεὰν ὑπερβὰς τοῦ τόπου καὶ εἰς τὸν γνόφον εἰσελθὼν, ἐν αὐτῷ ἐώρακεν οὐδέν; Ἀλλὰ μὴν ἐκεῖ εἶδε τὴν ἄῤυλον σκηνὴν, «ἦν δι' ὑλικῆς μιμήσεως τοῖς κάτω ὑπέδειξεν» αὕτη δ' ἂν εἶη, κατὰ τοῦς τῶν ἁγίων λόγους, Χριστὸς ἢ Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ ἀθυπόστατος σοφία, ἄῤυλος μὲν οὕσα καὶ ἄκτιστος τῇ ἑαυτῆς φύσει, προδεικνύσα δὲ διὰ τῆς μωσαϊκῆς σκηνῆς ὅτι δέξεται ποτε κατασκευὴν καὶ εἰς σχῆμα ἥξει καὶ οὐσίαν ὁ ὑπερούσιος καὶ ἀσχημάστος λόγος, ἢ πάντα ὑπερέχουσα καὶ προέχουσα καὶ περιέχουσα σκηνὴν, ἐν ἣ ἔκτισται καὶ συνέστηκεν ὅσα τε ὀρατὰ καὶ ὅσα ἀόρατα, καὶ σῶμα λαβὼν θύσει τοῦτο ὑπὲρ ἡμῶν, ἀρχιερεὺς μὲν ὢν αὐτὸς προαιώνιος, ὕστερον δὲ καὶ ὡς ἱερεῖω ἑαυτῷ χρώμενος ὑπὲρ ἡμῶν. Διὰ τοῦτο, ἐν τῷ θεῷ γνόφῳ γεγωνὼς ὁ Μωϋσῆς, οὐ τὴν ἄῤυλον σκηνὴν εἶδε μόνον καὶ δι' ὕλης ὑπέγραψεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς Θεαρχίας ἱεραρχίαν καὶ τὰ κατ' αὐτήν, ἃ καὶ κατὰ τὴν νομικὴν ἱερωσύνην ὑλικῶς καὶ ποικίλως διεζωγράφισεν» (Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζόντων, Λόγος 2,3, Ε.Π.Ε, τόμ. 2, σελ. 436).

Λοιπόν, κ. Λάμπρο, χριστοκεντρική ήταν όλη η κατασκευή της Σκηνης του Μαρτυρίου, χριστοκεντρική άρα και προεικονιστική της μελλούσης ένσαρκώσεως του Χριστού ήταν και η ονομαζόμενη από εσάς «**εικονογραφία της Παλαιάς Διαθήκης**»! Κι αν αυτή ήταν χριστοκεντρική πόσο περισσότερο χριστοκεντρική είναι η εικονογραφία της Έκκλησίας της Χάριτος του Χριστού, τώρα που «**η χάρις επέλαμψε της αληθείας, τα προτυπούμενα πάλοι σκιωδώς νυν άναφανδόν έκτετέλεσται**» όπως ψάλλουμε κατά τον έσπερινόν της Κυριακής της Όρθοδοξίας;

Μήπως όμως κι όλη η Παλαιά Διαθήκη δεν ήταν χριστοκεντρική ως προετοιμασία των ανθρώπων για την μέλλουσα θεία ένσάρκωση, την έλευση του Μεσσία, η μήπως κι ο Μωσαϊκός Νόμος δεν ήταν «**παιδαγωγός εις Χριστόν**» (Γαλ. γ', 24);

Κοιτάξτε σās παρακαλώ τις παλαιές εικόνες που διασώζονται στα πάμπολλα Μοναστήρια της όρθόδοξης οίκουμένης όπου εικονίζεται η Σκηνή του Μαρτυρίου με τους Προφ. Μωϋσή και Ααρών και θα δείτε ότι οι όρθόδοξοι πρόγονοί μας άγιογράφοι γνωρίζοντες το πνεύμα με το όποιο η Όρθοδοξία βλέπει τις ιερές εικόνες, συμπεριλαμβάνουν μαζί με την προεικόνιση και το ίδιο το πρωτότυπο της προεικόνισσεως! Θα δείτε λοιπόν ότι πάνω στα εικονιζόμενα ύφασματα της Σκηνης του Μαρτυρίου αλλά και πάνω στην κιβωτό με τα δύο Χερουβίμ, στην Τράπεζα, στην λυχνία, στην στάμνα, κ.λ.π., ζωγραφίζεται σε μικρό μετάλλιο ή εικόνα της Θεοτόκου με τον Χριστό, η πραγματική δηλ. εικόνα εκείνων που προτύπωναν τα επί της Σκηνης του Μαρτυρίου!

Νά, λοιπόν, άγαπητέ μου πώς η Έκκλησία μέσω της εικονογραφικής παραδόσεως της βάζει τα πράγματα στην θέση τους, άφ' ενός σεβόμενη βεβαίως τις προτυπώσεις, έφ' όσον κατά τον ΠΒ' Κανόνα της Πενθέκτης Συνόδου «**τους παλαιούς τύπους, και τās σκιάς ως της αληθείας σύμβολά τε και προχαράγματα, τη Έκκλησία παραδεδομένους κατασπαζόμεθα**», άφ' έτέρου όμως εικονίζουσα μαζί μ' αυτές τα πρωτότυπα και αίτια των προτυπώσεων αυτών, δηλ. τον Χριστό και την Παναγία Μητέρα του κατά τον όρατό χαρακτήρα τους, καθότι κατά τον ίδιο ως άνω κανόνα «**την χάριν προτιμώμεν και την αλήθειαν, ως πλήρωμα νόμου ταύτην ύποδεξάμενοι**»!

Κατά ταύτα είναι φανερό ότι άλλη είναι η έννοια των «εικόνων» που έγιναν πρό Χριστού - έννοια προτυπωτική και σκιάδης και έχουσα πολύ περιορισμένης κλιμακος χρήση - κι άλλη αυτή της Έκκλησίας του Χριστού, η όποια εικονίζει ιερά «**πρόσωπα**», «**ύποστάσεις**» δηλαδή, κατά τον όρατό τους χαρακτήρα, όχι συμβολικώς αλλά «**κατά την όμοίωσιν της ύποστάσεως**» των εικονιζομένων, όπως τονίζει η Ζ' Οίκουμ. Σύνοδος! Γι' αυτό μη με παρεξηγείτε, άγαπητέ μου κ. Λάμπρο, που έγραφα ότι «**πριν την θεία ένσάρκωση δεν κατασκευάζονταν εικόνες**», διότι κι έσεϊς το ξέρετε ότι πράγματι τέτοιες εικόνες μόνο μετά Χριστόν έγιναν με πρώτη και θεμελιώδη την άχειροποίητη εικόνα που ό ίδιος ό Χριστός μās παρέδωσε, δηλαδή τό «**ΑΓΙΟ ΜΑΝΔΗΛΙΟ**»!

Και μη μου πείτε και πάλι, σās παρακαλώ, ότι κι αυτό είναι των «**Γιαχωβάδων**»!

Λίγη σοβαρότητα δεν βλέπτε!

Και μιά και μιλάμε για σοβαρότητα, θα ήταν νομίζω πολύ καλό να προσέχετε περισσότερο τι γράφετε στα φυλλάδιά σας, διότι φοβοῦμαι ότι έτσι γελοιοποιείστε!

Τό λέω αυτό διότι στερεϊται στοιχειώδους σοβαρότητος η έρμηνεία που κάνετε στο φυλλάδιό σας «**Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**» και στη σελ. 25, σχετικά με τις έντολές του Θεού, άφ' ενός προς άπαγόρευση κάθε όμοιώματος και άφ' έτέρου προς κατασκευή της Κιβωτού με τα Χερουβίμ κ.λ.π.!

Γράφετε, λοιπόν, ότι «**Η πρώτη άπαγόρευση του Θεού που είπε να μη γίνονται εικόνες ήταν για κάποιο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, ως ήδη έχουμε έξηγήσει, και είχε σκοπό να προφυλάξη τους Ίσραηλίτες από την ειδωλολατρεία, κατά την χρονική περίοδο που αυτοί θα συγκατοικούσαν με ειδωλολάτρες. Γι' αυτό, αφού παρήλθε εκείνη η χρονική περίοδος, ό ίδιος ό Θεός έδωσε έντολή στον Μωϋσή να κατασκευάση εικόνες**»!

Τι λέτε άγαπητέ;

Διαβάσατε έστω και μία φορά την Άγία Γραφή πριν «**έρμηνεύσετε**» τις έν λόγφ έντολές του Θεού, η όλα τα κάνετε «**στο γόνατο**» άρκει να πετύχετε τον σκοπό σας;

Άν διαβάζατε την Άγία Γραφή θα βλέπατε ότι, και η άπαγόρευση παντός όμοιώματος (Έξοδος κ', 4), και η έντολή για την κατασκευή της Σκηνης του Μαρτυρίου και της Κιβωτού της Διαθήκης με τα δύο

γλυπτά Χερουβίμ (Ἐξοδος κε', 17) ἐδώθησαν κατὰ τὸν ἴδιο καιρό, ὅταν ὁ Μωϋσῆς ἀνεβασμένος στὸ ὄρος Σινὰ παρέλαβε ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸν νόμο καὶ τὶς πλάκες μὲ τὶς νομικὲς διατάξεις!

Θὰ βλέπατε, λοιπόν, ὅτι δὲν ὑπῆρξε κἄν «**συγκεκριμένη χρονικὴ περίοδος**» συγκατοικήσεως μὲ εἰδωλολάτρες κατὰ τὴν ὁποία ἴσχυε ἡ ἀπαγόρευση τῶν ὁμοιωμάτων, οὔτε βεβαίως ἡ ἐντολὴ γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν Χερουβίμ καὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς Σκηνῆς ἐδόθη ὅταν «**παρήλθε ἐκείνη ἡ χρονικὴ περίοδος**» καὶ ἐξέλιπε ὁ κίνδυνος τῆς εἰδωλολατρίας! Ὅλως ἀντιθέτως μάλιστα, ἡ ἐντολὴ τῆς κατασκευῆς τῆς Σκηνῆς καὶ τῶν λοιπῶν, ἐδόθη πρὸ τῆς κατασκευῆς καὶ λατρίας τοῦ Χρυσοῦ μόσχου ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν! Συνεπῶς ἐδόθη ὄχι ἐπειδὴ εἶχε ἐκλείψει ὁ κίνδυνος τῆς εἰδωλολατρίας (ἄλλωστε οἱ Ἑβραῖοι καὶ ἐν συνεχείᾳ περιέπιπταν κατ' ἐξακολούθησιν σ' αὐτὴν ἐπὶ αἰῶνες φθάνοντας μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ λατρεύσουν καὶ τὸν χαλκοῦν ὄφι, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας τὸν κατέστρεψε ὡς εἰδωλο), οὔτε διότι πέρασε ἡ ἰσχὺς τῆς πρώτης ἀπαγορεύσεως (αὐτὴ ἴσχυε ὡς γενικὴ ἐντολὴ καθ' ὅλην τὴν περίοδο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης), ἀλλὰ ἐδόθη γιὰ τοὺς λόγους ποὺ ἤδη σᾶς ἀνέφερα, δηλαδὴ γιὰ νὰ προτυπωθεῖ καὶ δι' αὐτῆς ἀκόμη τῆς Σκηνῆς, ὅπου θὰ ἐπιτελεῖτο ἡ λατρεία τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅπως καὶ δι' ἄλλων πολλῶν προτυπώσεων, ἡ μέλλουσα Θεῖα ἐνσάρκωση, «**ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια**»!!!

Ἔσεῖς ὅμως, ἐπειδὴ «σῶνει καὶ καλὰ» δὲν θέλετε νὰ ὑπάρχει σχέση μὲ τὴν θεῖα ἐνσάρκωση στὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς Σκηνῆς καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ, οὕτως ὥστε νὰ καταρριφθεῖ τὸ Χριστολογικὸ θεμέλιο τῶν ἱερῶν εἰκόνων, «ἀνακαλύψατε» ὡς ... «ἡμερομηνία λήξεως» τῆς ἀπαγορεύσεως παντὸς ὁμοιώματος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἐδόθη ἡ ἐντολὴ γιὰ κατασκευὴ τῆς Σκηνῆς καὶ τῶν Χερουβίμ κ.λ.π., «ἐφεύρατε» καὶ ... ἄρση τοῦ κινδύνου τῆς εἰδωλολατρίας ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἀκόμη του ... Μωϋσέως (!), κι ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνύπαρκα καὶ αὐθαίρετα καὶ στερούμενα σοβαρότητος μὲ σκοπὸ νὰ «ἀποδείξετε» πόσο ... μὴ σοβαρὸς εἶμαι ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος!

Τὶ νὰ σᾶς πῶ;

Λυπᾶμαι πάρα πολύ, διότι εἶναι πράγματι λυπηρώτατο νὰ βλέπω ἕναν καθ' ὅλα σεβαστὸ ἄνθρωπο νὰ αὐθαίρετῆ παίζοντας «ἐν οὐ παικτοῖς» μέχρι γελοιοποιήσεως, πρᾶγμα ποὺ ἀληθινὰ δὲν ἐπιθυμῶ καθόλου!

Ἔσεῖς ὅμως προτιμᾶτε νὰ «παίζετε» μὲ τοὺς δικoὺς σας ὅρους καὶ κανόνες, ἀκόμη κι ἂν αὐτὸ τό «παιχνίδι» σᾶς φέρνει ἀντιμέτωπο μὲ τὸν θεόπνευστο ὄρο τῆς Ζ' Οἴκουμ. Συνόδου!

«Δογματίζετε» λοιπόν σὰν ἄλλη «Οἴκουμ. Σύνοδος», πῶς «**Εἶναι ψεῦδος ὅτι ὀλόκληρη ἡ εἰκονογραφία εἶναι μαρτυρία τῆς ἀληθινῆς καὶ οὐ κατὰ φαντασίαν ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου**» (ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 26).

Ἀλλά, ἀγαπητέ, ψέμματα δογματίσει ἡ Ζ' Οἴκουμ. Σύνοδος; Ἡ ἔφτιαξε ἕναν ὄρο στὸν ὁποῖο ἄλλα ἔγραψε κι ἄλλα ἐννοοῦσε, ὅπως προσπαθεῖτε νὰ μᾶς πείσετε;

Αὐτὸ ποὺ ἐσεῖς θεωρεῖτε ὡς «**ψεῦδος**» διδάσκεται ἀπερίφραστα, σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἀπὸ τὸν συγκεκριμένο ὄρο, τὸν ὁποῖο «θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο» οἱ θεῖοι Πατέρες, ὅπου γράφεται ὅτι: «**ἀπάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐγγράφως ἢ ἀγράφως τεθεσπισμένας ἡμῖν παραδόσεις ἀκαινοτομήτως φυλάττομεν· ὧν μία ἐστὶ καὶ ἡ τῆς εἰκονικῆς ἀναζωγραφίσεως ἐκτύπωσις, ὡς τῇ ἱστορίᾳ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος συνάδουσα, πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθινῆς καὶ οὐ κατὰ φαντασίαν τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνανθρωπήσεως, καὶ εἰς ὁμοίαν λυσιτέλειαν ἡμῖν χρησιμεύουσα. Τὰ γὰρ ἀλλήλων δηλωτικά, ἀναμφιβόλως, καὶ τὰς ἀλλήλων ἔχουσιν ἐμφάσεις**» (Πρακτικὰ Οἴκ. Συνόδων, τόμ. Γ', σελ. 374).

Ὁ ὄρος, λοιπόν, εἶναι ἀπολύτως σαφῆς (ἄλλωστε τὶ εἶδους «ὄρος» θὰ ἦταν ἂν δὲν ἦταν σαφῆς σ' αὐτὸ ποὺ θέλει νὰ ὀρίσει) κι ἀναφέρεται στὸν θεσμὸ τῆς εἰκονογραφίας γενικῶς κι ὄχι σὲ μία συγκεκριμένη εἰκόνα, δηλ. μόνο στὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ὅπως ἐσεῖς νομίζετε!

Αὐτόν, λοιπόν, τὸν θεσμὸ στὸ σύνολό του, ὡς εἰκονογραφία δηλαδὴ, ἡ «**εἰκονικῆς ἀναζωγραφίσεως ἐκτύπωσιν**», ὅπως τὸν ὀνομάζει, τὸν τηρεῖ, σύμφωνα μὲ τὸν Ὅρο, ἡ Ἐκκλησία «**πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθινῆς καὶ οὐ κατὰ φαντασίαν τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνανθρωπήσεως**»!!!

Γιατί, λοιπόν, ἀρνεῖστε τὴν πραγματικότητά; Γιατί «διαψεύδετε» τὴν Ζ' Οἴκουμ. Σύνοδο;

Πῶς δὲν βλέπετε ὅτι ἂν ἡ εἰκονογραφία ὡς θεσμὸς στὸ σύνολό του εἶναι **δόγμα** τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸ συμβαίνει ἐπειδὴ δι' αὐτῆς πιστοῦται καὶ βεβαιοῦται καὶ μαρτυρεῖται μὲ τὸν πλέον ἄμεσο τρόπο (πιὸ

ἄμεσο θὰ τολμήσω νὰ πῶ κι ἀπὸ τὴν γραφή, καθότι ὅπως λέμε «μία εἰκόνα ἀξίζει ὅσο χίλιες λέξεις») ἓνα ἄλλο - ἄλλ' ὄχι ἄσχετο μ' αὐτὴν - δόγμα, τὸ δόγμα τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως;

Δὲν καταλαβαίνετε, ἄρ' ἀγὰρ γε ὅτι ἔχετε βαλθεῖ νὰ ἀποδογματοποιήσετε τὴν εἰκονογραφία ὡς θεσμὸ στὸ σύνολό της;

Ἐσεῖς προτάσσετε τοὺς ἄλλους σκοποὺς τῆς εἰκονογραφίας, δηλαδὴ τὴν μνήμη ἱερῶν γεγονότων, τὴν ἐπιπόθηση καὶ μίμηση τῶν ἁγίων, τὴν ἠθικὴ διδασκαλία, τὴν βοήθεια τῶν ἀγραμμάτων κ.λ.π.! Καλὰ κάνετε!

Ἀλλὰ μήπως κι ἐμεῖς τὰ ἀρνούμαστε αὐτὰ;

Ὅχι βεβαίως! Κι αὐτοὶ καλοὶ καὶ ἅγιοι σκοποὶ τῆς εἰκονογραφίας εἶναι, καὶ τοὺς ἀναγνωρίζουμε καὶ τοὺς τιμοῦμε!

Δὲν μποροῦν ὅμως αὐτοὶ νὰ ὑποσκελίσουν τὸν Κύριο καὶ δογματικὸ σκοπὸ τῆς εἰκονογραφίας, δηλαδὴ τὴν μαρτυρία τῆς θείας ἐνσαρκώσεως!

Δὲν μποροῦν, ἐπίσης, ἀπὸ μόνοι τους νὰ προσδώσουν δογματικὴ διάσταση στὴν εἰκονογραφία!

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἐπειδὴ οἱ Ἅγιοι Πατέρες φωτισμένοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα γινώριζαν ὅτι κανένα ἄλλο ἐπιχείρημα δὲν θὰ μπορούσε νὰ φιώσει τελείως τὰ ἀπύλωτα στόματα τῶν εἰκονομάχων, κατοχυρώνοντας ταυτόχρονα μὲ ἀκλόνητο τρόπο τὸν θεσμὸ τῆς εἰκονογραφίας, θεμελίωσαν αὐτὴν ἐπὶ «τὴν πέτραν τῆς πίστεως», δηλαδὴ στὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ὅρος τῆς Ζ' Οἰκουμ. Συνόδου εἶναι ἀπολύτως σαφὴς καὶ κατηγορηματικὸς ὅτι ἡ εἰκονογραφία γίνεται «πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθινῆς καὶ οὐ κατὰ φαντασίαν τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνανθρωπήσεως», καὶ γι' αὐτὸ ἐπίσης τὸ Συνοδικὸ τῆς Ζ' Οἰκουμ. Συνόδου ἄρχεται, τόσο ἐπὶ τῶν μακαρισμῶν, ὅσο καὶ ἐπὶ τῶν ἀναθεματισμῶν, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς «ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίας»!

Ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ δὲν προτάσσει ὡς κυρίαρχο θέμα καὶ βάση τῆς Εἰκονογραφίας;

Τὶ λέει τὸ ἀπολυτίκιό τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας;

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠδύοκῆσας σαρκί, ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τά πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον».

Τὶ λέει τὸ κοντάκιον τῆς ἴδιας ἡμέρας;

«Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σου Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θεῷ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργω καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν».

Ἐπίσης καὶ τὸ κοντάκιό καὶ ὁ οἶκος τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμ. Συνόδου στὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ θεμελιώνουν τὴν εἰκονογραφία!

«Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιστῶς· καὶ διὰ τοῦτο, τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως».

Ὁ Οἶκος.

«Θέλων ὁ πανοικτίρμων Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν ἀεὶ πρὸς μνήμην τελείαν τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματουργίας τῶν εἰκόνων, τὴν σεβάσιμον ἀνατυποῦσθαι μορφήν· ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψεσιν ὀρώντες, πιστεύωμεν, ἄπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν· γνωρίζοντες σαφῶς τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν· καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην στεφάνους παρεχόμενον τοῖς Ἁγίοις Ἀθληταῖς τε καὶ Μάρτυσι· δι' ὧν ἄρτι τρανότερον τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως». (Μηναῖον Ὀκτωβρίου).

Λοιπόν, κ. Λάμπρο, ὅταν ἡ Ἐκκλησία δικαίῳ τὴν εἰκονογραφία προτάσσοντας πάντα τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ξέρει πολὺ καλὰ τὶ κάνει, καὶ δὲν εἴμαστε ἐμεῖς «πιὸ ἐξυπνοὶ» ἀπ' αὐτὴν γιὰ νὰ τὴν «διορθώσουμε» προτάσσοντας τὶς προτυπώσεις τῆς Π. Διαθήκης ἢ τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ διακοσμητικά!

Ἄλλωστε ἂν ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κ. Λάμπρο, ὑπάρχει ἐπειδὴ σαρκώθηκε ὁ Χριστός, κι ἂν ὑπάρχουν Ἅγιοι καὶ σεσωσμένοι ἄνθρωποι ὑπάρχουν ἐπίσης ἐπειδὴ συνετελέσθη τὸ μέγα Μυστήριον τῆς Οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ κι ἂν γίνονται καὶ οἱ Εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Του γίνονται καὶ πάλιν ἐπειδὴ προϋποτίθεται ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις!

Κατὰ ταῦτα καὶ οἱ εἰκόνες τῶν Ἁγίων δὲν εἶναι ἀνεξάρτητες ἀπὸ τὴν θεία ἐνανθρώπηση!

Ἅγιος δὲν εἶναι οὔτε ὁ ἥρωας, οὔτε ὁ φιλόσοφος, οὔτε ὁ ἰσχυρός, οὔτε ὁ ἐξουσιαστής, οὔτε ὁ πρόγονός μας, οὔτε ὁ κάθε ἐξέχων ἄνθρωπος, ὅσο σπουδαῖος καὶ ἂν εἶναι!

Ἅγιος εἶναι ὁ μέτοχος τῆς θείας Δόξης, ὁ ἔχων καθαρθεῖ, φωτισθεῖ καὶ κατὰ Χάριν θεωθεῖ, ὁ πολίτης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ!

Ὅμως πρὸ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ τῆς τελειώσεως τῆς θείας Οἰκονομίας καὶ ἀπολυτρώσεως, οὐδεὶς ἄνθρωπος μποροῦσε νὰ γίνει πολίτης τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, διότι ὅση μετοχὴ χάριτος κι ἂν εἶχε ἐν ζωῇ, (ὅπως π.χ. οἱ Προφῆτες) ὁ θάνατος τὴν «καταργοῦσε»!

Ὁ Χριστὸς ὁμοῦς κατάργησε τὸ κράτος τοῦ θανάτου κι ἔτσι οἱ Ἅγιοι, εἴτε οἱ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως ὑπάρξαντες, εἴτε οἱ μετ' αὐτήν, ζοῦν ἐν Χριστῷ, δεδοξασμένοι καὶ κληρονόμοι τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ.

Ὅταν, λοιπὸν, τοὺς εἰκονίζουμε, τοὺς θεωροῦμε ὡς ἀνωτέρω, δεδοξασμένους καὶ «συμβασιλεύοντας τῷ Χριστῷ», τοὺς ἐννοοῦμε, δηλαδὴ ὅπως τώρα ζοῦν ὡς μακάριοι κι ὄχι ἀπλῶς ὅπως ὑπῆρξαν κάποτε ὡς ἄνθρωποι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, μὴ διαφέροντες σὲ τίποτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους!

Μὲ λίγα λόγια ἡ εἰκονογραφία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας δὲν προσεγγίζει τοὺς Ἅγίους μὲ κοσμικὸ τρόπο, μένοντας μόνο στὴν ἐξωτερικὴ ἀπόδοσι τῆς ἀνθρωπίνης ὁμορφιάς, ὅπως κάνουν οἱ Παπικοί, ἀλλ' ἐπικεντρώνεται στὸ πνευματικὸ κάλλος γιὰ νὰ δηλώσει ὅτι ὁ εἰκονιζόμενος μετέχει τὴν θεία Δόξα.

Ἐπίσης ἡ εἰκονογραφία προσθέτει τὸν «φωτοστέφανο» ὡς σύμβολο τῆς θείας Δόξης καὶ τὴν ἐπιγραφή «Ἅγιος» ἀλλὰ καὶ ἄλλα στοιχεῖα πολὺ χαρακτηριστικὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἡ ὀρθόδοξη εἰκόνα ξεχωρίζει ἀπὸ τίς ἄλλες μὴ προσκυνητὲς ἀπεικονίσεις!

Ἔτσι λοιπὸν εἶναι φανερὸ ὅτι, ἐπειδὴ ἂν ὑπάρχουν Ἅγιοι, ὑπάρχουν διότι σαρκώθηκε ὁ Χριστὸς καὶ μᾶς ἔσωσε νικῶντας τὸν θάνατο καὶ ἀνοίγοντας τὸν Παράδεισο, γιὰ τοὺς ἴδιους ἀκριβῶς λόγους ὑπάρχουν καὶ οἱ εἰκόνες τῶν Ἁγίων!

Κι ἂν δὲν εἶχε γίνει τὸ ἀπολυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οὔτε μία εἰκόνα Ἁγίου δὲν θὰ ὑπῆρχε ἐφόσον δὲν θὰ ὑπῆρχαν οὔτε Ἅγιοι!

Ἄλλ' ὑπάρχει κι ἄλλο ἓνα σημεῖο στὰ γραφόμενά σας, τὸ ὁποῖο εἶναι πολὺ σημαντικό διότι φανερώνει τὴν σύγχυσι ἀπὸ τὴν ὁποῖα διακατέχετε σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς εἰκονίσεως τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῆς ὁποίας, ὅπως νομίζω, πηγάζει σὲ μεγάλο βαθμὸ ὁ οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλος σας ἐναντίον τῆς ἀνυπάρκτου «νεοοικονομαχίας»!

Στὸ φυλλάδιό σας «*Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ*» (σελ. 42) προσπαθεῖτε (παραφράζοντας μάλιστα κείμενο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ) νὰ ἐρμηνεύσετε τι ἀπ' ὅσα ἔχει ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸν νὰ εἰκονιστεῖ σὲ ζωγραφικὲς ἀπεικονίσεις!

Καταλήγετε λοιπὸν στὸ δικό σας συμπέρασμα ὅτι ἀπ' ὅσα ἔχει ὁ Θεὸς μόνο ἡ θεία φύσις εἶναι ἀνεικόνιστος, ἐνῶ ἡ θεία ἐνέργεια μπορεῖ νὰ εἰκονιστεῖ καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ οἱ θεϊκὲς Ὑποστάσεις (ὅπως αὐτὴ τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς περὶ τοῦ ὁποίου στὸ κείμενό σας ἀναφέρεστε) μποροῦν κι αὐτὲς νὰ εἰκονιστοῦν κατὰ τὴν θεία ἐνέργεια!

Συγκεκριμένα γράφετε:

«**Δὲν εἰκονίζουμε τὴν ἀόρατη θεότητα τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς, ἀλλὰ εἰκονίζουμε Θεοῦ τὴν ἐνέργεια καὶ συγκατάβασι, ὅπως ἐφάνηκε στὸν Προφήτη Δανιὴλ ὁ Θεὸς Πατήρ, τὸν ὁποῖο ὁ Προφήτης περιέγραψε ὡς ἄνθρωπον Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν! Μποροῦμε νὰ ποῦμε καὶ ἐμεῖς: θαρρῶν εἰκονίζω Θεὸν τὸν ἀόρατον (Πατέρα) «οὐχ ὡς ἀόρατον», ἀλλὰ ὡς αὐτὸς ὁμοιώθηκε ἔμπροσθεν τοῦ Δανιὴλ ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ δῇ τὴν Θεία ἐνέργεια, ἀφοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ δῇ ἄνθρωπος τὴν Θεία φύση! Τέλος, μποροῦμε νὰ ποῦμε καὶ ἐμεῖς σήμερα: «**Λαβόντες τὴν διακριτικὴν ἔξιν παρὰ Θεοῦ, γνωρίζομεν τι εἰκονίζεται καὶ τι δὲν περιγράφεται σὲ εἰκόνα**» καὶ αὐτὸ ποῦ δὲν περιγράφεται εἶναι **ΜΟΝΟΝ ἢ θεϊκὴ φύσις καὶ οὐσία!**»**

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω βλέπουμε ξεκάθαρα ὅτι ἀπὸ τὴν δυνατότητα εἰκονίσεως ἀποκλείετε μόνον τὴν θεϊκὴ φύση καὶ οὐσία, ἐνῶ τὶς θεῖες ὑποστάσεις καὶ τὴν θεία ἐνέργεια τὶς θεωρεῖτε ὡς δυνάμενες νὰ εἰκονιστοῦν!

Αὐτὸ τὸ γράφετε ἐπακριβῶς «**εἰκονίζουμε Θεοῦ τὴν ἐνέργεια**», «**θαρρῶν εἰκονίζω Θεὸν τὸν ἀόρατον (Πατέρα)**» (σ.σ. ἐννοεῖτε τὴν ὑπόσταση τοῦ Θεοῦ Πατρός) «**οὐχ ὡς ἀόρατον**» ἀλλὰ ὡς αὐτὸς ὁμοιώθηκε ἔμπροσθεν τοῦ Δανιὴλ ὥστε νὰ μπορέση νὰ δῆ τὴν Θεία ἐνέργεια!»

Κατ' ἐσᾶς λοιπὸν ἡ θεία ἐνέργεια ὑπόκειται σὲ περιγραφή, καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ φορεῖς τῆς θείας ἐνεργείας, δηλαδὴ οἱ θεϊκὲς ὑποστάσεις, κατ' αὐτὴν ὑπόκεινται καὶ αὐτὲς σὲ περιγραφή!!!

Ἴδου ἡ «νέα θεολογία» σας!

Ἐπρεπε νὰ φθάσουμε στὸν 21ο αἰῶνα γὰ νὰ διδαχτοῦμε ἀπὸ κείμενα «Γνησίων» λεγομένων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὅτι δῆθεν ὁ Θεὸς «ἔχει» τὸ ἰδίωμα τοῦ «περιγραπτοῦ» κατὰ τὴν θεία ἐνέργεια Του καὶ ὅτι μποροῦμε νὰ εἰκονίζουμε τὶς δῆθεν «περιγραπτές» κατὰ τὴν θεία ἐνέργεια θεῖες ὑποστάσεις!!!

Εὐτυχῶς κ. Λάμπρο πού δὲν γράψατε ὅτι αὐτὸ τὸ «ἰδίωμα» τοῦ «περιγραπτοῦ» τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν θεία ἐνέργεια, λησμόνησαν νὰ τὸ ἀναφέρουν οἱ θεοφώτιστοι Πατέρες ὅταν ἐδογματίσαν τὸν Θεὸ «**ἀπερίγραπτο καὶ ἀόρατο καὶ ἀκατάληπτο**» καὶ γι' αὐτὸ ἡ λογίότης σας «συμπληρώνει» τὴν διδασκαλία τους, ὅπως π.χ. τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τὸν ὁποῖο στὸ φυλλάδιό σας παραφράζετε ἐντελῶς ἀθαιρέτως!!!

Ἄς δοῦμε ὅμως συνοπτικῶς τι λέγει περὶ αὐτῶν ἡ ὀρθόδοξη Πατερικὴ διδασκαλία.

Ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἓνας, ἔχων τρία πρόσωπα-ὑποστάσεις!

Ἐπίσης πιστεύουμε ὅτι στὸν Θεὸ συνυπάρχει οὐσία-φύσις καὶ ἐνέργεια, ὅτι δηλαδὴ ἡ θεότης εἶναι μὲν μία, ἀπλή καὶ ἀσύνθετος, διακρίνεται ὅμως σὲ οὐσία-φύση καὶ σὲ φυσικὴ ἐνέργεια - ἄκτιστη δόξα καὶ χάρις, χωρὶς νὰ εἶναι δύο θεότητες!

«**Εἰ καὶ τῆς θείας οὐσίας ἡ θεία διενήνοχεν ἐνέργεια, ἀλλ' ἐν οὐσία καὶ ἐνεργεία μία ἐστὶ θεότης τοῦ Θεοῦ**» τονίζει ὁ Ἁγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς! (*Περὶ ἐνώσεως καὶ διακρίσεως, Ε.Π.Ε. τόμ. 3ος, σελ. 109*).

Γνωρίζουμε ἐπιπλέον ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἄκτιστος κατὰ πάντα, ὅτι δηλαδὴ εἶναι ἄκτιστος κατ' οὐσίαν, ἐνεργίαν καὶ ὑποστάσεις!

Πιστεύουμε, λοιπὸν, τὸν Θεὸ «**οὐ τῇ οὐσία μόνον ἄκτιστον, ἀλλὰ καὶ πάσαις ταῖς φυσικαῖς ἐνεργείαις καὶ ταῖς ὑποστατικαῖς ιδιότησιν. Οὐδὲ γὰρ ἂν αἱ ὑποστάσεις εἶεν ἄκτιστοι, τῶν ὑποστατικῶν ιδιοτήτων μὴ οὐσῶν ἀκτίστων, οὐδὲ φύσις καὶ οὐσία ἔσται ἄκτιστος, εἰ μὴ ἀκτίστους ἔχει καὶ τὰς φυσικὰς καὶ οὐσιώδεις ἐνεργείας**». (*Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 168*).

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν στὸν Θεὸ τίποτε τὸ κτιστό!

Ὡς πρὸς δὲ τὶς σχέσεις τοῦ ἀκτίστου Θεοῦ μ' ἐμᾶς τοὺς κτιστοὺς ἀνθρώπους γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀμέθεκτος ὡς πρὸς τὴν οὐσία, μεθεκτὸς ὅμως ὡς πρὸς τὴν ἐνέργεια, διὰ τῆς ὁποίας καὶ φανεροῦνται!

«**Φανεροῦνται δὲ οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν - οὐδεὶς γὰρ ποτὲ φύσιν ἢ εἶδεν ἢ ἐξαγόρευσεν - ἀλλὰ κατὰ τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν, ἣτις κοινὴ ἐστὶ Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος**» (*Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, «Ὁμολογία», Ε.Π.Ε., τόμ. Δ', σελ. 442*).

Ἐδῶ ὅμως θὰ πρέπει νὰ σταθοῦμε, διότι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου γίνεται μία μεγάλη παρανόηση!

Μερικοί, (ἐκ τῶν ὁποίων ἓνας φαίνεται ὅτι εἶστε κι ἐσεῖς), νομίζουν ὅτι ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι μεθεκτὸς κατὰ τὴν ἐνέργειά του, ὡς ἐκ τούτου εἶναι καὶ καταληπτὸς ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες αἰσθήσεις, καὶ κατ' ἐνέργειαν περιγραπτὸς!

Ἡ ἀλήθεια ὅμως - τὴν ὁποία ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μέσῳ τῶν θεουμένων Ἁγίων της, διδάσκει, ὡς μαρτυρία τῆς ἐμπειρίας τοῦ θείου φωτισμοῦ, κι ὄχι ὡς ἀποτέλεσμα στοχασμοῦ - δὲν λέει ὅτι ὁ Θεὸς ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειά του εἶναι περιγραπτὸς, οὔτε ὅτι ὀρᾶται ἢ γίνεται καταληπτὸς ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες αἰσθήσεις καθ' ἑαυτὲς, ὅπως τὰ ἀντικείμενα τοῦ κτιστοῦ κόσμου!

Κάτι τέτοιο θὰ σήμαινε ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει κτιστὴ ἐνέργεια!

Τὶ λέει λοιπὸν ἡ ὀρθόδοξη διδασκαλία;

Ἡ ὄραση τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀκτίστου δηλαδή Δόξης Του γίνεται **«ὕπερ αἰσθησιν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν»!** Δηλαδή, παρόλο πὸν κατὰ τὴν ὄραση τῆς θείας Δόξης συμμετέχουν καὶ οἱ ἀνθρώπινες αἰσθήσεις, συντελεῖται στὸν ἄνθρωπο κάποια Χάριν Θεοῦ ὑπέρβασή τους!

Γι' αὐτό, λοιπόν, ὅταν ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτει τὸν ἑαυτό του διὰ τῆς θείας ἐνεργείας, ὁρᾶται μὲν, ἀλλὰ «ἀοράτως» ὡς πρὸς τὴν φυσικὴ ὄραση τοῦ ὁρῶντος, ὑπεραισθητῶς, ὑπερνοητῶς καὶ ὑπερλογικῶς καὶ παραμένει πάντα μυστήριον, ἀκατάληπτος καὶ ἀπερίγραπτος κατὰ πάντα!

Παρότι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ «δεῖ» τὴν θεία ἐνέργεια ἢ ἄκτιστο Δόξα τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τὸ ἄκτιστο φῶς, δὲν βλέπει διὰ τῆς σωματικῆς ὁράσεως, ἀλλὰ πνευματικῶς μέσῳ τοῦ Θεοῦ, εὐρισκόμενος ὑπεράνω τῶν αἰσθήσεων καὶ μὴ δυνάμενος οὔτε νὰ περιγράψει κυριολεκτικῶς αὐτὰ πὸν βλέπει, οὔτε τὸ πῶς τὰ βλέπει!

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ Ἅγ. Απόστολος Παῦλος παρότι ἠρπάγη «ἕως τρίτου οὐρανοῦ» καὶ ὁμολόγησε ὅτι εἶδε **«ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου»**, παραδέχτηκε ὅτι δὲν ἐγνώριζε οὔτε τὸ πῶς ἐγιναν αὐτά, οὔτε τὸ σὲ ποῖα κατάσταση βρισκόταν ὁ ἴδιος, οὔτε μπόρεσε νὰ ἐκφράσει τὴν ἐμπειρία του, γράφων ὅτι **«εἶτε ἐν σώματι εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν»** καὶ ὅτι ἄκουσε **«ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι»** (Β' Κορινθίους, ια', 2-4).

Καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἀναφερόμενος σὲ παρόμοια ἐμπειρία γράφει: **«... αὐτὸς, ἀφοῦ ἀνέβηκε πάνω ἀπὸ αὐτὴν (σ.σ. δηλ. φυσικὴ ἀνθρώπινη ὄραση) φθάνοντας πάνω ἀπὸ τὴν αἴσθησι καὶ τὸ νοῦ, εἶδε τὰ ἀόρατα καὶ ἄκουσε τὰ ἀνήκουστα, δεχόμενος μέσα του τὸν ἀρραβῶνα τῆς ἀναγεννήσεως ἐκείνης καὶ τῆς θεᾶς τῆς σχετικῆς μ' ἐκείνην, γι' αὐτὸ καὶ ἔλεγε· «γνωρίζω» γιὰτὶ ἄκουσα καὶ εἶδα. Νά, αὐτὰ φαίνονται ἐνέργεια αἰσθήσεως· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπίσης εἶπε, «δὲν γνωρίζω ἂν ἦταν νοῦς ἢ σῶμα ἐκεῖνο πὸν αἰσθανόταν αὐτά». Ὡστε ἡ αἴσθησι αὐτὴ βρίσκεται πάνω ἀπὸ τὴν αἴσθησι καὶ τὸ νοῦ· γιὰτὶ ὅταν τὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο ἐνεργεῖ καὶ ἐπειδὴ ἐνεργεῖ, αἰσθάνεται καὶ νοεῖ· γι' αὐτὸ πρόσθεσε ὅτι «ὁ Θεὸς γνωρίζει», ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἦταν ἐκεῖνος πὸν ἐνεργοῦσε τότε. Αὐτὸς ὅμως, ἀφοῦ ἔφθασε πάνω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἐξαιτίας τῆς ἐνώσεώς του μὲ τὸν Θεό, ἔβλεπε μέσῳ τοῦ ἀοράτου τὰ ἀόρατα, τὰ ὁποῖα ἐγιναν σ' αὐτὸν ὁρατά, χωρὶς νὰ παύσουν νὰ βρίσκονται πάνω ἀπὸ τὴν αἴσθησι» (Ἅγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, «Ἐπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζόντων», Ε.Π.Ε., τόμ. 2, σελ. 385, σὲ μετάφραση).**

Ἔσεῖς ὅμως κ. Λάμπρο ἀγνοῶντας ἢ παραθεωρῶντας τὴν ὡς ἄνω ὀρθόδοξη διδασκαλία, ἀρνεῖστε τὴν δυνατότητα ὁράσεως τῆς θείας ἐνεργείας **«ὕπερ αἰσθησιν»**, ὑπεράνω δηλαδή τῶν νοητικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου καὶ φρονεῖτε ὅτι γιὰ νὰ ὁραθεῖ ἡ θεία ἐνέργεια χρειάζεται νὰ «ὁμοιωθεῖ» μὲ κάτι ὁ Θεός!

Γράφετε συγκεκριμένως ὅτι ὁ Θεὸς Πατὴρ **«ὁμοιώθηκε ἔμπροσθεν τοῦ Δανιὴλ ὥστε νὰ μπορέση νὰ δῆ τὴν θεία ἐνέργεια»!**

Κατ' ἐσῶς ἡ θεία ἐνέργεια ὁρᾶται μόνο δι' ὁμοιωμάτων, καὶ μέσῳ τῶν αἰσθήσεων, δηλαδή ἐν προκειμένῳ μέσῳ τῆς φυσικῆς ὁράσεως!

Φαίνεται ὅτι ἐπειδὴ δὲν μπορούσατε νὰ ἐξηγήσετε τό γιὰτὶ ὁ Θεὸς φάνηκε πολλές φορές στοὺς Προφῆτες ὡς σχήματα ἀνθρωπόμορφα κ.ἄ., νομίσατε ὅτι αὐτὸ γίνεται ἐπειδὴ δῆθεν χωρὶς αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὁραθεῖ «ὕπερ αἰσθησιν» ἡ θεία ἐνέργειά Του!

Ὅμως ἡ «ἐρμηνεία» πὸν δώσατε ὄχι μόνο ἀγνοεῖ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία περὶ θεοφανειῶν, ἀλλ' ἐπιπλέον εἶναι καὶ αὐτοαναιρούμενη!

Διότι ἀκόμη κι ἂν τὴν ἀκολουθήσουμε, καὶ ὑποθεθεῖ ὅτι ὁ Θεὸς γιὰ νὰ ὁραθεῖ λαμβάνει σχήματα ὅμοια μὲ τὰ κτιστὰ πράγματα, ἀπ' αὐτὸ καθόλου δὲν προκύπτει ὅτι δι' αὐτῶν τῶν σχημάτων, ὁμοίων μὲ τὰ κτιστὰ, γίνεται ὁρατὴ ἢ ἄκτιστος θεία ἐνέργεια!

Αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμβαίνει, διότι κατὰ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία μεταξύ ἀκτίστου Θεοῦ καὶ κτισμάτων οὐδεμία ὁμοιότης ὑπάρχει!!!

Συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ταυτιστοῦν τὰ ἀνθρωπόμορφα ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλα σχήματα μὲ τὴν ἄκτιστη καὶ ἀσχημάτιστη θεία ἐνέργεια οὕτως ὥστε διὰ τῆς ὁράσεως αὐτῶν νὰ ὁρᾶται αἰσθητῶς ἡ θεία ἐνέργεια!

Ἐξάλλου ἂν τὰ σχήματα αὐτὰ ταυτιστοῦν μὲ τὴν θεία ἐνέργεια, τότε δὲν θὰ πρόκειται πλέον περὶ «ὁμοιωμάτων» ἀνθρωπίνων ἢ ἄλλων σχημάτων, ἀλλὰ θὰ πρόκειται περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς θείας

ένεργείας όποτε ή θεία ένέργεια καθ' έαυτήν θα έχει άνθρώπινο σχήμα, πράγμα που θα σημαίνει καθαρό άνθρωπομορφισμό κ.τ.ό.!

Άν πάλι είναι άλλο ή θεία ένέργεια κι άλλο τὰ άνθρωπόμορφα σχήματα (όπως πράγματι κατά την όρθόδοξη διδασκαλία έτσι είναι) και δέν ταυτίζονται, τότε πώς έσεΐς κ. Λάμπρο γράφετε ότι εικονίζοντας τὸ άνθρωπόμορφο σχήμα τοῦ Παλαιοῦ τῶν ήμερῶν «εἰκονίζουμε Θεοῦ τὴν ένέργεια»;

Δυστυχῶς ἐπ' αὐτοῦ έχετε ὑποπέσει σὲ πολὺ σοβαρὸ λάθος με αΐρετική διάσταση!

Ίσως βοηθηθεΐτε στην κατανόηση τοῦ λάθους σας ἂν ἀναλογιστεΐτε τὰ ἀκόλουθα:

Ὁ Θεός έχει τὴν ἄκτιστο ένέργειά Του ἀνάρχως και αΐδίως!

Άν λοιπὸν ὑποτεθεΐ ὅτι με τὴν θεία ένέργεια ταυτίζονται (όπως προκύπτει ἀπὸ τὰ γραπτὰ σας) τὰ άνθρωπόμορφα, ζωόμορφα ή τὰ όποιαδήποτε άλλα σχήματα που περιέγραψαν οἱ Προφήτες διηγούμενοι τις όράσεις τους (έφόσον πιστεύετε ὅτι εικονίζοντας αὐτά, εικονίζουμε τὴν θεία ένέργεια), θα πρέπει τὰ σχήματα αὐτὰ νὰ τὰ έχει ὁ Θεός, όπως και τὴν ένέργειά Του, ἀνάρχως και αΐδίως!

Αὐτὸ ὅμως θα έκανε τὸν Θεὸ κτιστό, σύνθετο και μεταβλητό, ὅμοιο τελικῶς με τὰ δημιουργήματά Του!

Ὁ Θεός ὅμως δέν έχει κανένα σχήμα, οὔτε κἂν αὐτὰ που φάνηκαν στις όράσεις!

Ὁ Άγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς έγραφε πρὸς τὸν Ἀκίνδυνο:

«Τὶ δὲ και τὸ εἶδος τῶν γλωσσῶν και τῆς περιστερᾶς προβάλλη κατά τῆς λαμπρότητος τῆς θείας φύσεως; Οὐδεὶς γὰρ τοιοῦτον εἶδος αΐδίως κεκτηῖσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον έθεολόγησεν ή έννόησεν ... οὐ γὰρ ὡς ἀληθῶς λέων και βοῦς έστιν ἐπ' οὐρανοῦ, ή γλῶσσα ή περιστερὰ τὸ θεῖον Πνεῦμα πρὶν ή φανῆναι ή μετὰ τὸ τοιοῦτον πεφηνέναι» (Άγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ἀντιρρητικὸς Ζ', Ε.Π.Ε., τόμ. Στ', σελ. 581).

Έσεΐς ὅμως κ. Λάμπρο έχετε κάνει μία ιδιότυπη διάκριση μεταξύ θείας φύσεως και θείας ένεργείας, έντελῶς αὐθαΐρετη, σύμφωνα με τὴν όποία διακρίνονται μεταξύ τους ἀπὸ τὸ ὅτι ή μὲν πρώτη «**παραμένει ὄντως ἄορατος**», ἐνῶ ή δευτερη «**καθίσταται κατά συγκατάβασιν ὄρατή, φέρουσα μάλιστα σχήματα**»!!!

Τὰ ἀνωτέρω γράψατε σὲ ἓνα παλαιὸ φυλλάδιό σας κατά τὴν περίοδο τῶν «θεολογικῶν συνάξεων», έχον τὸν τίτλο «ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ - ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ», ἀπὸ 7/10/1994, σελ. 3, τὸ όποιο έσχάτως «ἀνακάλυψα» ἀνάμεσα στὰ ξεχασμένα φυλλάδια τῆς έποχῆς εκείνης.

Τὸ φυλλάδιό σας αὐτὸ είναι ένδεικτικώτατο τῆς συγχύσεώς σας!

Μαρτυρεΐ επίσης ὅτι ἐπὶ πολλὰ χρόνια έμπορεΐστε ἀπὸ τις ἴδιες έσφαλμένες θεωρίες που παραθέτετε ὡς δῆθεν «όρθοδοξία» στὰ τωρινὰ φυλλάδιά σας!

Έπιπλέον μᾶς παρέχει και κάποια εξήγηση σχετικῶς με τὸ πὼς «ναυάγησαν» οἱ τότε γενόμενες «θεολογικὲς συνάξεις» και τὸ γιατί ή «μερίδα» τοῦ κ. Γρηγορίου ανέπτυξε τόσο φανατισμὸ ὡς πρὸς τὴν εἰκόνηση τῶν Προφητικῶν όράσεων!

Διότι πὼς νὰ μὴν «ναυαγοῦσαν» οἱ «θεολογικὲς συνάξεις» ὅταν έσεΐς και οἱ ἄλλοι ὁμόφρονές σας πιστεύατε και γράφατε τέτοια πράγματα, ἀναγάγοντάς τα μάλιστα και σὲ «δόγματα», και πὼς νὰ μὴν φανατίζονταν οἱ ἀναγνώστες σας που σᾶς έμπιστευόνταν ὡς «προστάτη τῶν εἰκόνων», ὅταν μέσω τῶν γραπτῶν φυλλαδίων και τῶν «πορισμάτων» σας πίστευσαν ὅτι έφόσον ὁ Θεός φέρει δῆθεν κατά τὴν θεία ένέργειά Του «σχήματα», ἄρα ή εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος είναι τὸ «σχήμα» που έχει ή πῆρε ὁ Θεός κατά τὴν θεία ένέργειά Του, και συνεπὼς ὅποιος έχει ἄλλη γνώμη «ἀρνεΐται» τὴν ένέργεια τοῦ Θεοῦ;;;

Άλλὰ τὰ ἴδια γράφετε και τώρα, ὅτι ὁ Θεός «ὁμοιώνεται», ὅτι λαμβάνει δηλαδὴ στὸν έαυτὸ Του περιστασιακῶς τέτοια σχήματα για νὰ ὁμοιωθεΐ με κάτι ἀπὸ τὰ κτιστά (σἂν νὰ μεταμοφιέζεται δηλαδὴ) και παραδέχεστε ὡς ὀρθὸ τὸ ὅτι «ὁ Θεός λαμβάνει ἐν τῇ παντοδυναμία Του, ὅταν βούλεται και πεπερασμένας ἐκφάνσεις - μορφᾶς προκειμένου νὰ ἐκδηλωθεΐ και νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο», κατακρίνοντας παραλλήλως, ὡς «ἀρνητὲς τῆς πίστεως», ἄλλους οἱ όποιοι κατά τὸ παρελθόν κατεδίκαν τὴν συγκεκριμένη διατύπωση! (βλ. Φυλλάδιο: «ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΣ», σελ. 36).

Ὅμως αὐτὰ ποὺ φρονεῖτε δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ καταδικασμένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας αἰρετική θεωρία τῶν Βαρλααμιτῶν καὶ τῶν Παπικῶν, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται δῆθεν χρησιμοποιοῦντας «γινόμενα καὶ ἀπογινόμενα κτίσματα»!!!

Ὅτι, δηλαδή δῆθεν ὁ ἀόρατος Θεὸς «ντύνεται» κατὰ τὶς ὁράσεις κάποιες μορφές κτιστῶν πραγμάτων καὶ δι' αὐτῶν γίνεται ὁρατὸς στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων καὶ μετὰ τὶς «ξεντύνεται» καὶ γίνεται πάλι ἀόρατος!!!

Ἦ τῆς πλάνης!

Ἡ ὀρθόδοξη διδασκαλία δὲν ἀποδίδει στὸ εἶναι τοῦ Θεοῦ τὰ συμβολικὰ ἀνθρωπόμορφα ἢ ἄλλα σχήματα μετὰ τὰ ὁποῖα περιέγραψαν οἱ Προφῆτες τὶς θεοφάνειες!

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἀποδίδει ὅλα ὅσα μετὰ σωματικὸ τρόπο ἀναφέρονται περὶ τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν Ἁγία Γραφή, ὄχι στὴν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, ποὺ δῆθεν ἔχει ἢ παίρνει τέτοια σχήματα, ἀλλὰ στὴν ἀδυναμία ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων νὰ προσλάβουμε διὰ τῶν νοητικῶν - ἐγκεφαλικῶν μας δυνάμεων καὶ νὰ ἐκφράσουμε κυριολεκτικῶς τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ καὶ γι' αὐτὸ καταφεύγουμε στὸν συμβολικὸ - συμβατικὸ τρόπο, χρησιμοποιοῦντας ἀναλόγους μετὰ τὴν φύση μᾶς τύπους καὶ παραδείγματα!

Συγκεκριμένα γράφει:

«Ἐπεὶ δὲ πλεῖστα περὶ Θεοῦ σωματικώτερον ἐν τῇ θείᾳ Γραφῇ συμβολικῶς εἰρημένα εὐρίσκομεν, εἰδέναι χρῆ, ὡς ἀνθρώπους ὄντας ἡμᾶς καὶ τὸ παχὺ τοῦτο σαρκίον περικειμένους τὰς θείας καὶ ὑψηλὰς καὶ ἀύλους τῆς θεότητος ἐνεργείας νοεῖν ἢ λέγειν ἀδύνατον, εἰ μὴ εἰκόσι καὶ τύποις καὶ συμβόλοις τοῖς καθ' ἡμᾶς χρῆσαίμεθα. Ὅσα τοίνυν περὶ Θεοῦ σωματικώτερον εἴρηται, συμβολικῶς ἐστὶ λελεγμένα, ἔχει δὲ ὑψηλοτέραν διάνοιαν· ἀπλοῦν γὰρ τὸ θεῖον καὶ ἀσχημάτιστον» (Ἁγ. Ἰω. Δαμασκηνοῦ «Ἐκδόσις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως», Ε.Π.Ε., τόμ. 1ος, σελ. 112).

Ὁ ἴδιος Ἅγιος γράφει ἐπίσης ἄλλοῦ:

«Φησὶ γοῦν καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ὅτι πολλὰ κάμων ὁ νοῦς ἐκβῆναι τὰ σωματικὰ πάντι ἀδυνατεῖ» (Ε.Π.Ε., τόμ. 3ος, σελ. 36).

Σ' αὐτῇ, λοιπόν, τὴν δική μας φυσικὴ ἀδυναμία, ἡ ὁποία ὑφίσταται ἕνεκεν τῆς ὄντολογικῆς διαφορᾶς μεταξὺ κτιστοῦ καὶ ἀκτίστου, συγκαταβαίνων ὁ Φιλάνθρωπος Θεός, προνοεῖ ὥστε κατὰ τὶς φανερώσεις Του, μετὰ τρόπο ποὺ μόνον Αὐτὸς γνωρίζει, νὰ ἐντυπωθοῦν στὴν διάνοια τῶν ὁρώντων (Προφητῶν, Ἁγίων κ.λ.π.) συμβολικὰ σχήματα καὶ τύποι διάφοροι (ἀνθρωπόμορφοι, ζωόμορφοι, νεφέλες, φλόγες κ.ἄ., χρησιμοποιοῦμενοι ἀρμοδίως κατὰ τὴν περίπτωσιν μετὰ σκοπὸ τὴν κατὰ τὴν δύναμιν τῶν ὁρώντων ἀναγωγή αὐτῶν πρὸς τὰ σημαινόμενα), καὶ ἀκολούθως νὰ ἀποθηκευθοῦν στὴν μνήμη τους ὥστε νὰ δύνανται οἱ ὁρῶντες νὰ τοὺς περιγράψουν διὰ τοῦ λόγου ἢ τῆς γραφῆς πρὸς πληροφόρηση καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῶν μὴ ἐχόντων τέτοιου εἴδους πνευματικὲς ἐμπειρίες!

Ἐπαναλαμβάνω ὅμως (διότι εἶναι πολὺ σημαντικό) ὅτι τὰ ἀνωτέρω γίνονται ὄχι βεβαίως διότι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἔχει δῆθεν στὴ Φύση Του, ἢ στὴν Ἐνέργειά Του, ἢ στὶς Ὑποστάσεις Του τέτοια σχήματα (**ἀπλοῦν γὰρ τὸ Θεῖον καὶ ἀσχημάτιστον**), οὔτε ἐπίσης διότι ὁ ἴδιος παίρνει δῆθεν κατὰ τὶς θεοφάνειες τέτοια σχήματα μετασχηματιζόμενος πραγματικὰ σὲ κάτι ἀπὸ αὐτὰ ἢ κτίζοντας ἐκεῖνη τὴν στιγμή κάτι ἀπὸ αὐτά, τὸ ὁποῖο ἀφοῦ τὸ χρησιμοποίησε κατὰ τὴν θεοφάνεια τὸ φέρνει σὲ ἀνυπαρξία (ἀπαγε, δὲν ἐνεργεῖ ἔτσι ὁ Θεός!) ἀλλὰ μετὰ τὴν πρόνοιάν Του ἐντυπώνονται αὐτὰ στὸ ἡγεμονικὸ τῶν ὁρώντων, ὥστε νὰ μπορούμε ἐμεῖς οἱ κτιστοὶ νὰ ἀναφερόμαστε κάπως ἔστω καὶ συμβολικὰ στὸ Θεὸ καὶ στὰ περὶ Αὐτόν!

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἀγαπητὲ κ. Λάμπρο!

Καὶ βάσει αὐτῆς θὰ πρέπει νὰ κατανοήσετε ὅτι ἡ παράταξι στὴν ὁποία ἀνήκετε βρίσκεται ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς εἰκονίσεως τῶν θεοφανειῶν σὲ μεγάλη πλάνη τὴν ὁποία μάλιστα διδάσκει πάνω ἀπὸ δεκαετία ὡς δῆθεν «ὀρθόδοξη διδασκαλία»!

Ἄν διαβάσετε τὸν ἐγκόλπιο ἡμεροδείκτη τῆς Συνόδου τοῦ κ. Γρηγορίου Μητροπ. Μεσσηνίας (τὸν ὁποῖο συνυπογράφει καὶ ἐκδίδει ὅλη ἡ Σύνοδος), τοῦ ἔτους 1997, θὰ δεῖτε ὅτι σὲ εἰδικὸ κεφάλαιο «Περὶ τῶν θεοφανειῶν εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν» διακηρύσσεται ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει «ἀνθρωπομορφικὲς ἐνέργειες» (σελ. 40) καὶ ὅτι «μορφοποιεῖται καὶ περιγράφεται» (σελ. 41), καθὼς καὶ ὅτι, «Ἐὰν οἱ Προφῆται ἔβλεπον τὰ ὄραματα διὰ τοῦ νοῦς, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ μάτι τῆς ψυχῆς, ἐπειδὴ ἦσαν θεοφόροι καὶ ἅγιοι, τότε μετὰ ποῖο μάτι τῆς ψυχῆς (τοῦ νοῦς), εἶδον, ἢ ὄνος τοῦ μάντη Βαλαὰμ καὶ ὁ Βαλαὰμ τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαὴλ καὶ ὠμίλησεν τὸ ζῶον μετὰ ἀνθρωπίνην φωνήν; Μήπως ὁ Βαλαὰμ

καὶ ἡ ὄνος ἦσαν θεοφόροι καὶ ἅγιοι; Ἦ μήπως ἡ ὄνος εἶχεν ψυχὴν;;; Παρόμοια περιστατικὰ ζῶων καὶ ἀλλοθρήσκων, ὅπου εἶδον ὀράματα καὶ ὀπτασίας ὑπάρχουν πολλά, ὅπως τὸ ἄλογο μὲ τὸν Ἅγιον Χαράλαμπον κ.λ.π.» (σελ. 50), καὶ ὅτι «δυνάμεθα νὰ εἰκονίζομεν τὴν μεθεκτὴν ἄκτιστον ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ» (σελ. 81).

Λοιπὸν σὲ τέτοιο σημεῖο πλάνης ἔφθασε ἡ Σύνοδος σας (τὴν ὁποία κι ἐμεῖς ἀγνοοῦντες, ἀλλὰ καὶ μὴ ἐρευνῶντες ὡς ὀφείλαμε, ἀκολουθοῦσαμε ἐπὶ ἔτη), ὥστε ἀφοῦ «ἔφτιαξε» ἕναν Θεὸ μὲ «ἀνθρωπομορφικὲς ἐνέργειες» πού «μορφοποιεῖται καὶ περιγράφεται» καὶ γι' αὐτὸ «δυνάμεθα νὰ εἰκονίζομεν τὴν ἐνέργειά Του», ὕστερα τὸν παρουσίασε ὡς ὄρατὸ στοὺς Προφῆτες διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν, χωρὶς νὰ χρειάζεται «τὸ μάτι τῆς ψυχῆς» καὶ ἡ ἀγιότης, καὶ κατέληξε νὰ τὸν κάνει ὄρατὸ καὶ στοὺς ἀλλοθρήσκους, ἀλλὰ καὶ στὰ ... ζῶα (!) τὰ γαϊδούρια καὶ τὰ ἄλογα!!!

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι αὐτὰ δείγματα τελείας ἐγκαταλείψεως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ;

Ἄς γνωρίζετε ὅμως ὅτι οἱ θεωρίες αὐτὲς τῆς Συνόδου σας ἔχουν ἤδη καταδικαστεῖ ὡς αἰρετικὲς, ἐνῶ ὅσοι τὶς φρονοῦν ἀποβάλλονται τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας!

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἀναφέρει κάτι πού ταιριάζει ἀπόλυτα μὲ τὴν περίπτωση τῆς Συνόδου σας!

«Ἀποβαλλόμεθα τοὺς λέγοντας ἐκχεῖσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἐπὶ τοὺς ἀγίους μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς, καὶ οὐκ ἐπὶ τούτους μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώντων καὶ ἐπὶ τὰ ἄψυχα τῶν ὄντων, καὶ οὐκ ἐπὶ ταῦτα πάλιν μόνον, ἀλλ' ὅ τῆς δαιμονιώδους φρενοβλαβείας, καὶ ἐπ' αὐτὰ τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας». (Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, «Ἐκθεσις δυσσεβημάτων Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου», *Ε.Π.Ε.*, τόμ. 3ος, σελ. 524).

Ὅμως, σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν τὰ προηγούμενα, ἡ Σύνοδος σας στὸ ἐν λόγῳ «Συνοδικὸ ἡμεροδείκτη» δίνει καὶ «ἐξήγηση» στὸ γιὰ τὸ Θεὸς ἐμφανίζεται μὲ ἀνθρώπινη μορφή!

Ἐξηγεῖ, λοιπὸν, ὅτι αὐτὸ γίνεται «διότι ὁ παρὼν κόσμος εἶναι εἰκὼν τοῦ ἀοράτου, ἀύλου καὶ μεταφυσικοῦ πνευματικοῦ κόσμου» (σελ. 41).

Μὲ λίγα λόγια ἡ Σύνοδος σας διδάσκει, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν ἀρχαία διδασκαλία τοῦ Πλάτωνος, περὶ «ἀρχετύπων», ὅτι δηλαδὴ ὅλα τὰ κτιστὰ εἶναι ἀντιγραφές - εἰκόνες κάποιων «ἀρχετύπων» ἐν τῷ Θεῷ, ἀφ' ἑτέρου δέ, εἰσάγει τὴν δυτικῆς ἐπινοήσεως σχολαστικὴ μεταφυσικὴ «θεολογία» τὴν λεγομένη «analogia entis» (ἀναλογία τοῦ ὄντος) κατὰ τὴν ὁποία μεταξὺ Θεοῦ καὶ κτισμάτων ὑπάρχει ὁμοιότης καὶ ἀναλογία!!!

Μὴ σᾶς φαίνονται ὑπερβολικὰ αὐτά!

Δὲν εἶναι καθόλου ὑπερβολικὰ!

Δυστυχῶς αὐτὴ εἶναι ἡ φρικτὴ πραγματικότης!

Οἱ θεωρίες αὐτὲς βρίθουν στὸν χῶρο σας καὶ ἐκφράζονται εὐκαίρως - ἀκαίρως τόσο ἀπὸ κληρικοὺς ὅσο καὶ ἀπὸ λαϊκοὺς! Ὅμως ὑπάρχουν κι ἄλλα «παράξενα» στὸν χῶρο σας!

Γνωρίζετε βεβαίως ὅτι μέχρι καὶ ἐπίσκοποί σας, ὅπως π.χ. ὁ Μητροπ. Τρίκκης κ. Κοσμᾶς νομίζουν ὅτι ἡ εἰκόνα τοῦ «Συνθρόνου» εἶναι «φυσικὴ» εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος!

Καὶ λέω ὅτι τὸ γνωρίζετε διότι ἦσσαν παρὼν ὅταν κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς 16/2/2006 ὁ ἐν λόγῳ ἐπίσκοπός σας ἐξέφρασε πολλάκις καὶ μετ' ἐπιμονῆς τὴν θέση του αὐτῆ, στὴν ὁποία ἡ ἐλαχιστότης μου ἀντέδρασε ἐντόνως, ἐνῶ ἐσεῖς κ. Λάμπρο τηρήσατε «σιγὴν ἰχθύος»!

Ἀλλὰ ἐπίσης «σιγὴν ἰχθύος» τηρήσατε κ. Λάμπρο καὶ ὅταν ὅλη ἡ ἀδελφότης τῆς Ἱ. Μονῆς μας κατήγγειλε ἐγγράφως τὴν συγκεκριμένη θεωρία τοῦ ἐν λόγῳ ἐπισκόπου σας, ὅπως τὴν ἴδια ἔνοχη σιγὴ τηρήσαν κι ὅλοι οἱ παράγοντες τοῦ χώρου σας ἀπὸ τὸν πρῶτο μέχρι τὸν τελευταῖο!!!

Γεννᾶται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα, γιὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ μείζονος θέματος δὲν λειτουργεῖ ἡ «ὑπερευαισθησία» σας, πού σᾶς διακρίνει ἐπ' ἄλλων θεμάτων;

Ἦ μήπως «δικαιολογεῖτε» καὶ τὸν κ. Κοσμᾶ λόγῳ «ἀπλοϊκότητος» ὅπως κάνετε γιὰ τὸν κ. Γρηγόριο;

Ἀλλὰ μήπως μόνο αὐτὸς ἔχει αὐτὲς τὶς παράξενες καὶ ἄγνωστες στὴν ὀρθοδοξία ιδέες;

Μάθετε, λοιπὸν, ὅτι ὅταν τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 2006 ἐπισκεύθησαν τὴν Ἱ. Μονὴ μας οἱ τρεῖς ἐπίσκοποί σας, Θηβῶν Χρυσόστομος, Τρίκκης Κοσμᾶς καὶ Φθιώτιδος Ἰγνάτιος, ὁ συνοδὸς τους ἱερομόναχος Αὐγουστῖνος Βρακᾶτος (ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ πτυχιούχος Θεολογίας) προσπαθοῦσε νὰ μᾶς πείσει ὅτι ἡ

εικόνα του «Συνθρόνου» είναι πὺ «κανονική» ἀπὸ αὐτὴν τῆς «Φιλοξενίας τοῦ Ἀβραάμ» διότι, ὅπως ἰσχυρίζοταν, στὸ «Σύνθρονο» φαίνονται τὰ ὑποστατικὰ ἰδιώματα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (!) δηλαδὴ τὸ «ἐκπορεύειν» καὶ τὸ «ἐκπορεύεσθαι»!!!

Αὐτὸ τὸ «στήριζε» στὸ ὅτι στὴν ἐν λόγῳ εἰκόνα τὸ ἐν εἶδει περιστερῶς Ἅγιο Πνεῦμα ζωγραφίζεται μὲ κατεύθυνση ἀπὸ τὸν Παλαιὸ τῶν ἡμερῶν πρὸς τὸν Χριστό!!!

Ἀλλὰ ποῦ ἀκούστηκαν αὐτὰ στὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία;

Εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ εἰκονιστοῦν τὰ ὑποστατικὰ ἰδιώματα τῶν Θεῶν Προσώπων;

Γιὰ τὴν ὀρθόδοξη ἔννοια τῆς εἰκονογραφίας αὐτὸ εἶναι βεβαίως ἀδύνατον!

Γιὰ τὴν «εἰκονολογία» ὅμως τῆς παρατάξεώς σας φαίνεται ὅτι κι αὐτὸ τὸ ἀδύνατο εἶναι «δυνατό»!

Ἄλλωστε, αὐτὴ ἀκριβῶς ἢ πλάνη, ὅτι δηλαδὴ ὑπάρχει δῆθεν δυνατότης περιγραφῆς τῶν θεῶν ὑποστάσεων καὶ τῶν ὑποστατικῶν - ἀφοριστικῶν ἰδιωμάτων τους σὲ ζωγραφικὲς ἀπεικονίσεις, εἶναι ἢ αἰτία τῆς, ἀπὸ μέρους τῆς Συνόδου σας, ἀλλὰ καὶ τῶν κληρικῶν καὶ μεγάλου μέρους τοῦ ποιμνίου τοῦ χώρου σας, καταργήσεως καὶ ἀπορρίψεως (καὶ ἐσχάτως σὲ μία τοῦλάχιστον περίπτωση - αὐτὴ τῆς Ἄνω Κώμης Κοζάνης - καταστροφῆς) τῆς ἀρχαιοτάτης καὶ παραδοσιακῆς παραστάσεως τῆς «Φιλοξενίας τοῦ Ἀβραάμ», ὡς Ἁγιοτριαδικοῦ τύπου!

Διότι ἡ νεόκοπη «εἰκονολογία» σας δὲν μπορεῖ νὰ ἀναγνωρίσει ὡς εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος τὴν παράσταση τῆς «Φιλοξενίας τοῦ Ἀβραάμ», ἀπλούστατα διότι ὡς εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος δὲν ἀναγνωρίζει κάποιον «τύπο», δηλαδὴ κάποια ὑποδήλωση τῆς Τριαδικότητος τοῦ ἐνὸς Θεοῦ, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι αὐτὸς ὁ «τύπος» συνόδευε μίαν ἁγιογραφικῶς μεμαρτυρημένη θεοφάνεια!

Ἡ «νεοεἰκονολογία» σας ὡς εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος δὲν ἀναγνωρίζει «τύπο», ἀλλὰ ... «πραγματικότητα»!!!

Γι' αὐτὸ κι ὅλος ὁ χῶρος σας διακηρύσσει ὅτι «ἀγωνίζεται» γιὰ τὴν ... «πραγματικὴ» εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος!!! Νὰ ποῦ φθάσατε τὰ πράγματα!

Κατὰ τὴν θεωρία τοῦ χώρου σας, λοιπόν, ὡς εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος «ἀναγνωρίζεται» μόνον ἐκεῖνη ποὺ δῆθεν:

α') εἰκονίζει τὴν ἄκτιστη θεία ἐνέργεια,

β') εἰκονίζει ξεχωριστὰ κάθε μίαν θεία Ὑπόσταση,

γ') εἰκονίζει τὰ ὑποστατικὰ ἰδιώματα κάθε μιᾶς θείας Ὑποστάσεως!

Ὅμως ὅλα τὰ ἀνωτέρω κατὰ τὴν Ὀρθόδοξη διδασκαλία εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰκονιστοῦν, καθότι εἶναι ἀκατάληπτα, ἀπερίγραπτα, ἀνερμήνευτα καὶ παντελῶς ἀνόμοια πρὸς ὅτιδήποτε ὑποπίπτουν στὶς δικές μας ἀντιληπτικὲς αἰσθήσεις!!!

Γιὰ ποιά, λοιπόν, «πραγματικὴ» εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀγωνίζεστε, καὶ διαγωνίζετε τὸ ἀδικοιολόγητο καὶ παράλογο σχίσμα τοῦ 1995;

Ἐσεῖς βέβαια θὰ «διαρρῦξετε τὰ ἱμάτιά σας» ὅτι περὶ «συμβολικῆς» εἰκόνας ἀγωνίζεστε, ὅμως τὰ γραπτά, τόσο τῆς Συνόδου σας ὅσο καὶ τὰ δικά σας προσωπικῶς, ἀλλὰ καὶ οἱ δηλώσεις ὅλου τοῦ χώρου σας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, σᾶς διαψεύδουν μὲ τὸν πλέον φανερὸ τρόπο!

Καὶ μὴ νομίζετε ὅτι οἱ ἀντιφάσεις καὶ οἱ παλινωδίες σας σᾶς δικαιολογοῦν!

Ἐφ' ὅσον στὰ γραπτά σας «ἀνακατώνονται» τὰ πάντα κι ἄλλοτε μιλάτε γιὰ «συμβολικὴ» εἰκόνα, ἄλλοτε γιὰ «εἰκόνα τῆς θείας ἐνεργείας» ἄλλοτε τῶν «ὑποστάσεων», ἄλλοτε γιὰ «ὁμοίωμα» καὶ τὰ ἔχετε κάνει ὅλα «σαλάτα» μὴ ψάχνετε δικαιολογίες!

Ἡ ξεκαθαρίστε τὴν θέση σας μὲ βάση τὴν Ὀρθόδοξη διδασκαλία ἀποκηρύττοντας τὶς μέχρι τώρα θεωρίες σας καὶ συμβάλλοντας ἔτσι καὶ στὴν ἄρση τοῦ σχίσματος ἢ ἂν παραμείνετε ὡς ἔχετε μὴ σᾶς παραξενεύει τὸ κατάντημα τοῦ χώρου σας!!!

Μόνον καὶ μόνον ἂν σκεφθεῖτε ὅτι μ' ὄλες αὐτὲς τὶς θεωρίες ποὺ προβλήθηκαν ἀπὸ τὴν Σύνοδό σας μὲ ἀρχηγὸ τὸν Πρ. Θεσσαλονίκης Χρυσόστομο, ἀλλὰ κι ἀπὸ ἐσᾶς τὸν ἴδιο, (πού, χωρὶς νὰ τὸ ἔχετε προφανῶς διαπιστώσει, προωθεῖτε τὸ διασπαστικὸ ἔργο τοῦ Θεσσαλονίκης) ὁ δυστυχῆς, πράγματι, ἀπλοϊκὸς κόσμος τοῦ χώρου σας πίστεψε ὅτι «ἀγωνίζεται» γιὰ τὴν «πραγματικὴ» εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος, «ὅπως εἶναι στὸν οὐρανόν», (δὲν ὑπερβάλλω καθόλου, αὐτὸ πιστεύει καὶ δηλώνει πολλάκις

πλήθος κόσμου, αλλά ακόμη και κληρικοί σας) θα κατανοήσετε το πόσο άποτυχημένη αλλά και καταστροφική ήταν όλη αυτή η «διδασκαλία» σας!

Γιατί «πᾶν δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ γινώσκεται» λέει τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, κι ἐφόσον ὁ καρπὸς σας εἶναι φανερώτατα «σαπρὸς», πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ δέντρο «ἀγαθόν»;;

Πρὶν λίγα χρόνια κ. Λάμπρο ὀρθῶς διαβλέψατε ὅτι στὸν ἡμεροδεῖκτη τοῦ 1999 τῆς Συνόδου τοῦ κ. Γρηγορίου ὁ Θεσσαλονίκης Χρυσόστομος ἔφτιαξε μία νεοεκκλησιολογικὴ «σαλάτα» συγχέοντας τὴν Χριστολογία μὲ τὴν Τριαδολογία καὶ ἀποδίδοντας ἔτσι σὲ πολλές περιπτώσεις ἐκεῖνα ποὺ ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ἔχει, στὴν Ἁγία Τριάδα!!!

Πῶς ὅμως δὲν βλέπετε ὅτι τὸ ἴδιο πράγμα, ἡ ἴδια ἐν πολλοῖς σύγχυση ἔχει γίνεи ἀπ' τὸν ἴδιο ἄνθρωπο καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν εἰκόνων;

Πῶς δὲν βλέπετε ὅτι καὶ ὁ «Συνοδικὸς» ἡμεροδεῖκτης σας τοῦ 1997 εἶναι μία παρόμοια «σαλάτα» μ' ἐκεῖνον τοῦ 1999;

Τι κι ἂν σὲ μερικὰ σημεῖα του περιέχει ὀρθὲς θέσεις ὅταν σὲ ἄλλα τὶς ἀναιρεῖ πανηγυρικώτατα;

Μποροῦν νὰ συνδυαστοῦν τροφὴ καὶ δηλητήριο;

Ἦ μήπως μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ καὶ ὁ Θεσσαλονίκης ὡς «ἀπλοϊκός»;

Θὰ τελειώσω ἀγαπητὲ κ. Λάμπρο μὲ μιὰ προτροπὴ! Ἐπειδὴ γνωρίζω ὅτι ὄχι μόνο ἐνδιαφέρεστε γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ νομίζετε ὅτι ἀγωνίζεστε γιὰ τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν σχισμάτων, σᾶς λέγω, κινούμενος ἀπὸ πραγματικὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπη, ὅτι εἶναι κρίμα νὰ παραμένετε ἀγκιστρωμένος στὶς λανθασμένες ἕως καὶ ἐγκληματικὲς ἐπιλογὲς τῆς μερίδος τοῦ κ. Γρηγορίου ἢ ὅποια ἀφοῦ ἀκολούθησε τὸν «στρατηγὸ» τοῦ σχίσματος τοῦ 1995 πρ. Θεσσαλονίκης Χρυσόστομο, βρίσκεται πλέον πολλαπλῶς ἀντίθετη μὲ τὴν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας, τόσο σὲ κανονικὸ ἐπίπεδο, ὅσο καὶ σὲ δογματικὸ!

Γνωρίζω ἀπὸ δικές σας ἐκμυστηρεύσεις σὲ παλαιότερες συνομιλίες μας ὅτι οὔτε μὲ τὴν ἐκβιαστικὴ «ἔκδοση» τῆς «Β' ἐγκυκλίου» τοῦ 1993 συμφωνούσατε, οὔτε μὲ τὴν «καταδίκη» ἄνευ δίκης καὶ ἀπολογίας τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀνδρέου καὶ γι' αὐτὸ πιστεύω ὅτι δὲν συμφωνεῖτε καὶ μὲ ἄλλα πολλὰ συμβάντα ἀλλὰ καὶ συμβαίνοντα στὸ χῶρο τῆς Συνόδου σας!

Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι οὔτε μὲ τὰ «ἀναθέματα» τοῦ 1997 συμφωνεῖτε!

Ἐκτιμῶντας, λοιπόν, ὅτι ἐφόσον γνωρίζετε τὴν ἐντελῶς λανθασμένη καὶ ἀντικανονικὴ πρακτικὴ τῆς Συνόδου ποὺ ἀκολουθεῖτε, τὴν ὅποια ἀνεχθήκατε καὶ συνεχίζετε νὰ ἀνέχεστε καταπατῶντας τὴν συνείδησή σας μὲ τὸ ἀντιστάθμισμα τοῦ δήθεν ἀγῶνος κατὰ τῆς ... «νεο-εἰκονομαχίας», ἔχετε χρέος νὰ μὴν κλείνετε τὰ μάτια σας οὔτε μπροστὰ στὴν θεωρητικὴ «διδασκαλία» αὐτῆς!

Ἐχετε χρέος νὰ ἀπαγκιστρωθεῖτε κι ἀπ' τὰ δικά σας λάθη (ἐξάλλου ὅλοι κάνουμε λάθη, ἀλλ' ὀφείλουμε νὰ τὰ ἀναγνωρίζουμε καὶ διορθώνουμε) χωρὶς περιστροφές!

Ἐχετε χρέος, τέλος, νὰ δεχθεῖτε χωρὶς ἐπιλεκτικότητα τὴν Ἁγιοπατερικὴ μαρτυρία σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἱστορικὴ πραγματικότητα, ποὺ φανερώνει τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖο διαμορφώθηκε ὁ τρόπος ποὺ ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ αἰῶνες χειρίστηκε τὸ θέμα τῶν εἰκόνων, καὶ νὰ δεχθεῖτε ἐπίσης ὀλόκληρη τὴν ὀρθόδοξη εἰκονογραφικὴ παράδοση ὡς ἐνιαῖο σύνολο παύοντας τὴν «κατάργηση» καὶ τὸν ἐξοβελισμό ἀρχαιοτάτων εἰκόνων ὑπὸ ὁποιοδήποτε πρόσχημα!

Ἐχω τὴν πεποίθηση ὅτι ἂν κινηθεῖτε ἔτσι, σὺν Θεῷ θὰ ἀπαγκιστρωθεῖτε κι ἀπ' τὰ δικά σας λάθη, ἀλλὰ κι ἀπ' τὸ σφιχταγκάλιασμά σας μὲ τὸν κύριο ὑπεύθυνο τοῦ σχίσματος τοῦ 1995, τὸν πρ. Θεσσαλονίκης Χρυσόστομο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὅσο κι ἂν νομίζετε ὅτι ἀπέχετε, οὐσιαστικῶς ταυτίζεστε, ἀφοῦ συνεχίζετε τὸ «σκιαμαχικὸ» ὡς πρὸς τὸν τρόπο του, ἐκκλησιομαχικὸ ὅμως ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, ἔργο του!

Προσευχόμενος γιὰ τὴν μεταστροφή σας

σᾶς εὐχομαι καλὸ Πάσχα.

Μὲ ἀγάπη Χριστοῦ

Ἀρχιμ. Παντελεήμων Τσαλάγκας